KÜÇÜK İSKENDER

Papağana Silah Çekme!*

şiir

*SEL YAYINCILIK

Küçük İskender

Papağana Silah Çekme!

şiir

Piyerloti Cad. 11 / 3 Çemberlitaş - İstanbul
(0212) 516 96 85 Faks: (0212) 516 97 26
http://www.selyayincilik.com
E-mail: posta@selyayincilik.com
http://www.kucukiskender.com
E-mail: thesouljam@gmail.com
© küçük İskender - * SEL YAYINCILIK

PAPAĞANA SİLAH ÇEKME! *

Küçük İskender mahlasıyla tanınan Derman İskender Över, 28 Mayıs 1964 yılında İstanbul'da dünyaya geldi. Kabataş Erkek Lisesi'ni bitirdikten sonra İ.Ü. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'ne girdi ve beş yıl eğitim gördü. Kendi arzusuyla bıraktığı tıp eğitimini takiben İ.Ü. Edebiyat Fakültesi Sosyoloji Bölümü'ne de üç yıl kadar devam etti.1985'te 'Marjinal şair' olarak tanınmaya başladı. Günümüze değin bunca yıllık süreye onlarca şiir ve özgür metin, bir günlük, üç roman, iki özel derleme, bir inceleme, bir antoloji olmak üzere birçok kitap sığdırdı. Kimi Avrupa ülkelerinde ve ABD'de çıkan antolojilerde şiirleri basıldı. 2000 yılında İtalya'da düzenlenen Avrupalı Genç Şairler Yarışması'nda (La Giovane Poesia D'europa Nel 1999) ilk ona girdi ve bu şairlerle birlikte kitaplaştırıldı.Yine aynı yıl içersinde uzun zaman sinema dalındaki jürisinde de yer aldığı Orhon Murat Arıburnu Ödülleri'nde 'Bir Çift Siyah Deri Eldiven' adlı şiir kitabıyla birincilik aldı. 2001 yılından itibaren Almanya'da, Hollanda'da, Avusturya'da, Makedonya'da konuşmacı olarak ve şiir performanslarıyla kendini dile getirdi.. 2003 yılında Berlin'de düzenlenen İlk Türkiyeli Eşcinseller Kongresi'nde bu konudaki dekleresini okudu. Aynı yıl şiirlerinden derlenen Barudi adlı kitap Kürtçe basıldı. 2004'te Newyork ile Kuzey Carolania'daki üniversitelerde konuşma yaptı ve tek kişilik okuma gecelerine konuk oldu. 2006'da 'İskender'i Ben Öldürmedim' adlı kitabıyla ilk Melih Cevdet Anday Şiir Ödülü'nü kazandı. Bir dönem seslendirme, senaristlik, radyo programcılığı, şiir matineleri de yapan küçük İskender, içlerinde 'Ağır Roman' ve 'O Şimdi Asker'in de bulunduğu beş filmde de oyuncu olarak rol aldı. Ortak performanslar başlığı altında, Türkiye'nin önemli müzik odakları Baba Zula, Rashit ve Teoman'la şiir / ritim birlikteliğiyle müzikhollerde, rock festivallerinde sahneye çıktı.

t e h l i k e l i o y n a ş m a

yamaçlarda duruyor kılıç!
sapında yaşlı maceraların kutsal kopuk parmakları,
saplandığı taşı kuşatan ölülerde
taze intikam kokuları!
esir düştüm esrarına bedenin..

u z a k g ü n l ü k l e r

bir zamanların en özel sevgisine..
genlerimize çöreklenmiş ilk yolculuğun misafirliği
opal bavullarda bütün berbat hayatların tahlilleri ve
mıknatıs tenlerin üzerinde unutulmuş solgun temaslar
dilbaz martı ile ölgün yunusun tek nikâh şahidi;
pırıl pırıl bir miçoyum
kimseye görünmeyen sekizinci cüceyim
daha yeni boyamışım gemiyi açık siyaha
sağ avcumda poyraz sol avcumda uygunsuz rüyalar
kaç gümüşü altına çevirmiş profesör dudaklarım
hatırlarım
hem biliyorum asla çocuklara adanmaz
seyir defterleri..
sarıdan tahliye Babyface Limanı'nda
yağmura ve incecik bir yalnızlığa rağmen
şarap içmişim iki mavi liraya köpürte köpürte
oysa sen
bir kartpostal niyetine postalandığın cennetten
kötü bir haber olarak dönmüşsün yine bu yere...
ah
hatalı intiharların doğru tahmin edilmiş nedenleri...
bir gece sabaha karşı
alışılmış fırtınalarla
kayalıklarına bindirmişim
zalim aşıklar yaşıyormuş senin denizfenerinde!
ağzımda sönmüş bir gitanes sigarasıyla
şimdi bakıyorum da sığ okyanuslara
ne uzak günlüklerdeki telaşlar
ne de pazularımdaki arzu dövmeleri
hayret
hiç geçmiyor adın cızırtılı yardım çağrılarında
çaresiz bir filika gibi sığındığım
tahsilli gülümsemenden iz yok radarlarda da

ve kanını dondurmamış meğer
balerinler gibi döne döne batışım!
ne demişti bizi bir bıçak darbesiyle ayıran Kıran:
- *“ancak kara göründüğünde kalkışılınır gerçek ihanete,*
ne kadar isterse istesin kavuşup kucaklaşamaz
iki deli dalga aynı mahşeri denizde!”
neyse.. sevgilim! .
çözülsün boynundaki palamar, idam mahkumunun
ve the cure’un şarkıları kalsın sana bu kışaşktan
gemi dibe oturdu, vakit tamam, artık ne olacaksa olsun
define bulamaz tahta kalpli korsanlar
bizim meşhur rotamız dolunaylar patlatır be kaptan!

p i l

otomobilin altında kalmış
peygamber.
bir delikten içeri sızmaya çalışmış
hayatı boyunca kan.
kapan kapanmadan önce kararan hava
şişirmiş komik cinlerin etli ciğerlerini.
istanbul’a inen uçak
avcundan su içmiş karanlığın.
öyle yazmışsın mektubunda
öyle dedi akıl hastanesine yatırılan postacı.

ç i n l o k a n t a s ı

‘beni sevmene asla izin vermeyeceğim’
diye yazmıştın kapımdaki not defterine;
kendi kapımı çalmak zorunda kalmıştım
içerde olmadığımı bile bile!
gövdeni hatırlıyorum ansızın bu kış ormanında işte
uzun büyük parlak
siyah ve vahşi!
parçalayacak kadar siyah
ve onarabilecek kadar vahşi!
sanki
aşka hayattan daha fazla özen gösteren, çocuksu
ama hep hırpalanmış, hırpalandıkça palazlanmış bir ziyaretçi!
gövde’nin tarihi’nde yanyana dururdu yalnızlıklarımız
plastik ve acımasız, zehirli ve karmaşık
kısaca, birbirlerine sevgiyi öğretmeye çalışırken
birbirlerine kan içirdiklerini anlayan iki serseri âşık!
ellerinin saklamaya çabaladığı o şehir gecesi
başın omzumda, gözlerin kapalı, saçların açık
giderken citroen: dudaklarını döven neon gazı,
dudaklarındaki kazı tozu. ölelim mi... demiştin
bak şimdi tam sırası!
dağlarda bir çin lokantasıydık senle ben
müşterisiz
mütemadiyen ağlamaklı
için için eğlenceli
temiz..
çevresinde çizgifilm hayvanlarının oynaştığı
bir çin lokantasıydık dağlarda senle ben
bir tahta masa iki iskemleyle sınırlıydı ülkemiz
mesela
yeni pişmiş pirinç pilavı dilinin üstünde yürürdü kokarca
ve sağ kulağındaki halka küpeden atlardı çığlık çığlığa

tenimdeki tüm yabanıl bitki örtüsü
biz birbirimizin çatalı, bıçağı
biz birbirimizin incelik hırsızı, gönül süsü
ayrılık, bir yutulmaz lokma gibi kaldı boğazımızda!
sevgilim, sevdanın sevdaya ettiğini etmez et, kemiğe
sarayın çıkışlarını tutarken uyuşturucu ve kaftan
merdivenlere yığılıp ölen son şehzade
son fırsat, kaçınılmaz son düet, son soytarının son yemini
son sonsuzluğa dokunan küstah kızıl kanaviçe!
dağlar, dersini verir acının kuşkusuz
aslolan, savruk ruhlara yakışan sahici ölümler bulmakta,
yoksa kimin kimin tabutunu çakacağı mühim değil
gecenin koynuna ihanet, bir orospu gibi sokulmakta!
ışıktan ışığa geçen o tenha yolda
o karanlık nefes alışta ve o darmadağın boğulmada
seni sevmeme asla izin vermediğin o kör noktada
o hırçın, o fazla erkek fazla kadın noktada
tanımadığım
tanımaya kalkışmadığım
izahı zor, kavranması imkânsız bir hastalık gibi
ilerledim gövdenin gövdemi bulandırdığı
şaha kaldırdığı boşluklarda!
iz sürmedim
ad sormadım
dönüp bakmadım ardıma!
hatırla sevgilim, mutlaka sen de hatırla
o kadar çok kovaladık ki hayat içersinde
kendi kendimizi,
mecali kalmadı hayatların başka hayatları yakalamaya!
‘beni sevmene izin vermeyeceğim’
diye yazmıştın kapımdaki not defterine;
ben de eklemişim altına:
‘aşkı dövmek lazım
kalbe terbiyesizlik ettiğinde!..’

ü ç g e n

ü ç g e n

istirahate çekilmiş şehirlerden geç
terkedeceğin kadın olmalı bir tarafında
tren, yanında yatan yabancıya uzattığın el
gibi ürkekçe yaklaşmalı son noktaya
biliyoruz biz burada, senin sesin yoktu,
biz burada uslu çocuklara şeker alırken
gecenin göğsüne ucunda elmas taşıyan ok
gibi saplanıverdi birdenbire *i need you*
maalesef! tamamlamamış ressam portreni
eksik kalmış gözlerin yüzünde, aldatıyorsun
günü
bak, koynuna ay almışsın
sen kendini ne sanıyorsun
ben kendimi kim bilir ne sanıyorum,
bir zamanlar ben de istirahate çekilmiş
şehirler geçtim
kadınlar terkettim paramparça
şimdi açım ve ıslanıyorum
kendine güven, kendini küçümseme
mesela kimse görmez kelebeğin gülümsemesini
çiçeğin açarken çıkarttığı sesi kimse işitmez mesela
her neyse, ben hep o yabancı gibi yanındayım
bana kızma, -yeni sevgilim pek hırçın laf aramızda-
telefonu kapatmak zorundayım,

v a m p i r r o t a s ı

yalnızca iki el ateş edeceksin
çünkü aşk, israf değil!
içinde gizlenen siyah beyaz hayvan
haplanmış gözlerine çöken terk-i diyar
kalbinin çıkışındaki esrarlı sudan sebep
ve tetikteki on birinci parmak
bir kancalı kurdun yorgun kayalıklara oturup
aşağılardaki kalın ve büyük bağırsakları seyrettiği
gecenin tamamlanışında senin cesaretinle
senin yüzünü bir cerrah ustalığıyla değiştiren
o yüce kinle, o masum şiddetle
yeniden
hep hep yeniden tanımlanacak!
bir başka deyişle sen olan karşındaki cesedin
iri ve patlak göğüslerine gömülü dişlerinin arasından
kendi sahte varoluşunun
kendi kanlı spermlerinin
zamklı suretlerine doğru sürükleneceksin sersefil!
korkma!
yalnızca iki el ateş edeceksin
çünkü intihar, menzil değil!

r e t o r i k

maalesef geç kaldınız dedi komiser kucaklarken
askılarda kalan cesedin profil kaydını hızla,
tespit ettik, ilişkisi varmış o serseri kızla
sevişmelere maymun taklidi yaparken kayısı kabukları
am! diye haykırdı en güvendiğimiz sağlam çocuk

s u s u l ü t f e n b i r a z s u

saklı kan satar sana
acemi kalçalarıyla plastik orospular,
darmadağın bir vücut taşır kutsal suçun da
ve takılır kalır ilk ve son mutluluğun
uzun çubuklar arasında bıçaklanan yataklarda.
dön bak çıkageldiğin ömre,
eski sevgililerin elyazılarıdır tenindeki kırışıklıklar,
açılır geçmişin dalgalarına boyun eğip boğulan aklın
ölüm, hayata orada ant içirtir
ve kapanır sahte, parlak ışıklar!
belki de
tam uzanıp öpecekken gerçeğin yaralı, bedbaht yüzünü
süslerin gerisinde ansızın beliren karanlık delikleriyle
reddedilmesi imkânsız, bir teklif olur artık intihar!

h e r h a n g i

az önce geldiğinizi hatırlıyorum dedi komiser
herifi gömdük, kızdan ise reçel yapacağız,
benim de bir devletim var şu anda ilkokulda,
bana bir kere verse emekli olurum onursuzluktan
farkeder mi iktidara prezervatif olmuşken ruhum!

p o r s c h e

Beyaz bir örtünün altında duruyor
örümcek ağı sergisi açan ressam adam.
kalbi kenti sevmiyor: güzel kadın bacaklarına takılı
joint içinden on altı yaşının tehlikeli virajı,
azalıyor kucağındaki bukalemun
burun deliklerinden biri manhattan’a açılıyor
buranın kanatlı hamamböcekleri meşhurdur
diğeri hong kong’ta küçük bir orospunun makyaj setine
-ince eşarplı madonna, antonioni’nin belleğinde...
yağmur yağmış, yol ıslak
porsche! süratli ve itinalı çukuradikkat!
intihar eğilimli ve kararlı! kandaparkyapılmaz!
elbette gidiliyor! başka hayatların kapısına dayanılacak!
aşka bağışladım organlarımı
lay lay lom lay lay lom
naylon torbalarda taşınsın fikrim
lay lay lom lay lay lom
bu yüzyılın uzayı çok kalitesiz, tanrıları ucuz haklısın
şarkıları sıradan. radyoda ne var: fm fm dijitalekran
bildik uvertürler, aşina yorumlar
ve sanki biraz hüzün, ve sanki biraz pesimist DJ’ler
-heey kurtarın! doğaya insan düştü!
gece olunca kimse yüzünün farlarını yakmıyor! öyle.
bagajda, çocuklarımızın milim milim dökümü
bagajda, suyu suyla suçlayan sular gibi mazimiz
takriben tek tohumlu bir rahim diye anıldığımız
yalnızca gözlerimizi sokabildiğimiz o şahane priz. doğru.
ben nick cave’i çok severim
ben de! ben de! ben de!
çift kâğıtlı, çift boynuzlu ruhum
ruhumun hava durumundan umutsuzum
ben de! ben de! ben de!
lay lay lom lay lay lom

yarım saat sonra öleceğiz, farkındayım!!
son biralarımızı, cinlerimizi, votkalarımızı içeceğiz!!
bir kurtrahibe eteklerini kaldıracak ben o filmi gördüm.
kolkola güle oynaya aynaya gireceğiz! ben bu fıkrayı biliyorum.
ressam, sert bir öpüşmeye batırıp bırakacak
fırçasını
susulacak! ş.. şey.. porsche.. ş.. şe..
Bir kelime eden dövülecek!
ressamın karısı tedirgin tabii, belki de ölmeden boşanacaklar!
direksiyondayım. usta sayılırım. aman allahım inancım yok!
acının harbi acı sizianlıyorum
kırmızıbiberin harbi kırmızıbiber olduğu alelade bir akşam.
bir yük gemisini boşaltıyorlar az ilerde
genç işçilerin atletleri terden city guide
setteki cave, bunalıma vurgun redhotchilipepersdaiyi
vites kolunun ağzı bozuk, kaportanın geçmişi karanlık
damarlardaki alkol evden kaçmış
bizde ise teslim alınmış sinirli bir sevda hali
hani ters bir laf söylese kavga çıkartacağız plakayla!
yeni ayrıldık, diyorum sileceklere
karşımdaki cam suskun, karbüratör ağlamaklı
sesleniyorum tamponlara, benim için bir zahmet ona çarpın
dağlarda eğilmiş göl yudumluyordur geyiklerle bir ihtimal
ya da o çok bol, çizgili pijamalarını giymiş
ağlıyordur denize bakan kırık bir pencerenin kenarında...
eski sevgililerinkilerinin
yanına koyuyordur resmimi,
biraz rose şarap doldurmuştur kendine
bir köy çeşmesinde yıkıyordur ellerini
ve bir delikanlının uzatacağı tertemiz beyaz havluyla
kimseye sezdirmeden kurulayacaktır kirpikdiplerini

yeteriskender
lay lay lom
lay lay lom
bir çırpıda geçiyoruz sonsuz haşhaş tarlasını
altımızda hayalet atlar gibi bir porsche!
çekip gitmek, tek kişilik cesarettir! Ressam ve karısı, bahane!
ben, uzun zamandır gırgırındayım işin. Hatırlıyorum da aslında:
ölümlülerin korkuluğu, hassasiyettir ancak!
sımsıcak 666 takla atmış porsche'den
önce kadın'lar ve çocuk'lar
ardından önsözlerimiz çıkartılacak!
birileri tanır gibi olacak bizi şuibnedeğilmi
birileri olay yerinden
iz bırakmadan uzaklaşacak banadokunmayanyılanlaylaylom
sırtüstü yatan böcek porsche:
boooooom!

k ü ç ü k s i n e k

körelmiş
düzenlenen gözlerdeki aşk ve kırgınlık varyetesi,
saplı duran kurşun, saplı duran bıçak, saplı duran neşter
suya saplı duran balık, göğe saplı duran şimşek
unutmuş, kalbi bir pelerin gibi tutup savuran sesi..
Tabiattan geçen yolcu
düşürmüş içindeki anı.
buğulanmış bir tene
çocuk,
yazarken adını:
arkalarına dönmüşler nesneler.
..,
katlim vacip artık bu kentte, şah damarım
tahtında huzursuz; kalbim, çoktan yitirmiş manasını!
soykırımdan kurtuldum, fermanı kaptırmadım hain
kartala; sadık kalmaktır lüverimdeki barut
avcumda sararan ter!
yorgunum pir sultan’dan beridir bu ülkede
gel desem kendime, gelemem!
aynalar imparatorluğu kurdum hülyalı topraklarda
şeytanı tanıdım tanrıdan önce
ilk duam, ilk çevirişim avuçlarımı gökyüzüne
sana sevdalandıktan sonradır ey zulüm!
şimdi
ayaklarımı yere mıhlayan bu zincir
bu kelepçeler dal gibi bileklerimdeki
bu dağ gibi bedenimdeki gasp ve duman
kainatın emrindedir!

f l u c i n

Ölüm, doğası gereği eğlendirici.
Flu cin giymiş bir delikanlı içi
n: ama uzun yola çıkarken
yanına insan almalı bir deli.
tereddüt etmeden ertelemeli esrarı
gözkenarlarında yürürken düşgücü dersleri.
Belirsizliğin yüzüne yayılırken sağlıklı acı:
birdenbire karşılaşılınan çizgiler-daireler
etrafta kimse yokken çivilenmeli, çakılmalı
sıçrarken tenin pırıltılı nefretinde diğer
değişmeler: katlı duran meşhur çatı katı
ve oranın suçlu sakinleriyle kurulan masum bağlantı.
Uşak ve zehir. Uşak ve entrika.
Ateşe kalbini bahşiş bırakan sahip.
Dokunuşun sütü. Yırtılan yabani hayvanların
salyalarında kalan düğümlü, ıslak ip. Jilet
cevaplamasın demek
bulaşıcı bir kaosta o kösnül intiharı.
anlamak değil sorun,
enseden öpmek. Enseyi uygun bir çiftleşmede
korkunun kasnağına gererek ürpertmek.
O, hâlâ lacivertlere bürünmüş çatlak bir cımbızla
otomobillerden lastik ayıklıyor
O, hâlâ peltemsi bir atığın görkemli hücumunda
karanlık liderlerin delik deşik kaslarını sayıklıyor
KUTU. UĞURLU KUTU. UĞURLU DAR KUTU.
mezarı ağzına alıp bağlamış etmüzik
kızgın yağız esmer gururlu DAR KUTU.
Özel bir kart açılışı kılların çarpıştığı
kalabalık diyaloglarda sessiz ve olgun.
biraz göl canavarları, biraz su perileri,
biraz dürbünle uzakları tarama alışkanlığı
dudaklarımda bir yara taşıma şanssızlığı.

köpürtülmüş siyah saçlar
köpürtülmüş siyah avuçlar
köpürtülmüş siyah yaz meyveleri:
şimdi yağmalanmış bir ülkenin dağlarında
birbirine sarılmış baygın uyuyan
kuşlara hayal götürür çağıyla çakışan melek
ve meleğin espri hapları
kızgın yağız esmer gururlu DAR KUTU
perişan kumral terli tekerlekli PUSU
mutlu son kabusu!
Kesici aletlere yakın bir yatakta uyuşturucu
hep alkol hep alkol hep alkolün tekrarında
bilincin kanlı ucu.
aşka çökerken
ölüm, doğası gereği eğlendirici.

k u r y e ‘ n i n s o n s ı r r ı

Hiçbir aşk, yeniden tanımlamaz hayatı!
sık sık gerisin geri demire söyle bunu.
Unut: kadınlarda soldurduğun maskeler
odunlukta asılı durur ve şekillendirirler
yontarak umudu.
Yolculuğa çık; uzak kentlerin hayvanları
bir dağı okşarcasına severken suyu.
Hiçbir serüven mutlu bitmek zorunda değil!
sık sık gerisin geri çocukluğuna söyle bunu.
Bildir; tanrının ağlattığı gecelerde
nasıl utangaçtır yıldızlar
ay azarlarken onları. Saklıyorsun;
bir, yalnızlığa fısılda bari suçunu.
Kimselere görünme! Ölüm, son öpücük!
Uzat venüs tepesi dudaklarını ve
kapat gözlerini ellerinle.
Soğuk! Soğuk, sessizliği utandırmayacak!
Söz verdi, herkesten önce o uyuyacak!
Çabuk! Harekete geç! Bıçak sıyrılıyor!
İlk, bıçak ihanet edecek bize.
Yaracak bedenlerimizdeki karanlık sonsuzluğu!
Tuzluk nerede. Şu adam kime bakıyor.
Üstüne döküyorsun. Açık verme. Şüphelenecekler.
Kalk! Hemen kaç. Ve sürekli tekrarla parolayı:
-Hiçbir aşk, yeniden tanımlamaz hayatı!
sık sık gerisin geri
bana söyle bunu!

t a n r ı l a r ı n y e r y ü z ü s e y a h a t n a m e s i

bir :
şunu unutma mah:
uluslararası suların en sarp semenderi!
inanılmaz bir iş gibi.
sızının kapalı tutulduğu gevşek deliliğin
bronz menzil üzerinde
düzensiz cetvel üzerinde
gözlerini ekmeğe dikmiş köylünün geometrik geçmişinde
ve uğultuları emerek yaklaşan yüzyılı
yüzyılın dağlara bir çocuk pijaması giydirdiği aşk anını
dile deyen yılanın iççekişini
iççekişteki huşuyu.
inanılmaz bir iş gibi.
bilmeden
yalnızca sezgiyle hope.
değer biçmeden ve
hope! yalnızca yalın, yalansız sözle.
tenin bir sirk çadırı olarak gerilip kurulduğu kuyu
mah! sen de
sen de
tenin bir sirk çadırı olarak kurulduğu kuyularda uyu.
o mahşer sırrının, o delidolu kainat yemininin
kırmızı melek denizini
yaralı arkadaşını sırtında taşıyan bir başka yaralı asker gibi
varlığına yedirip nerelerden nerelere kaçırdığını.
inanılmaz bir iş gibi.
yaralı bir asker gibi,
azimli, gururlu.
mah! sakın unutma bunu!
iki :

tehlikeli tanrıların pençesindeyiz: insanız!
bulanık rüyaların ardında
tabiriz!
cansızız!
üç :
aldığımız havayı geri salarken yine havaya
oksijenle hidrojen arasına sıkışmış ruhuz.
ruhsuzuz!
dört :
isimlendirilmiş sevdalarla inerken sığ yükseltilere
bağırıyor en önümüzde'kiler:
- kılıç diye kullanın bakışlarınızı
gözleriniz elmas süslü kın ola!
yutmayın asla düşmanın verdiği lokmayı
onlardan içtiğiniz su, sizin kanınızca aka!
bir ürperti bir kuş utangaçlığı
gitgide yerleşiyor ayyuka.
atıyor damar, atıyor yeşil ve yemyeşil
atıyor acımasız gulyabanilerin cemalinde,
atıyor yekpare.
beş :
geriliyor şevke doğru yüzlerin camında buğu.
uyku:
göçmen, cisimsiz rüyaların ölümü ararken
bir örümcek ağında kımıltısız bulduğu.
ezgilerle kesiliyor, doğranıyor maziye dolan göğüs,
bilinmeyenle değil, bilinmezle yoğruluyor lodos,
hırçınlık sayılmamalı öfkeli zehrin son teklifi:
hüzün bitti, elveda şiir, ömür paydos!

ş o k k o ş

kırık bir avuçta taşınıyor
kötü bir hastalıktan kalkan yolcu,
yorulmuş,
hangi kadehte sol elinin izleri - -
konuşmuyor.
sessizlikle ilgili gözleri.
unutmamış.
mücevherler üzerinde ince bastonunun gövdesi - -
çıkarttığı listedeki herkes âşık olacak
bunun için lazım kiralık bir sevgili.
kırık bir sürahide taşınıyor gözyaşları
cinnet denemeleri ve sökük sonbahar giysileri - -
uzak ve mağrur / ilk söylendiği gibi parfümlü
ilk söylendiği gibi: insan çabuk ölmeli.
gösterinin sonunda takma kirpikler yakılacak
çocuklar öne eğecekler başlarını keser bileylendiğinde.
dar kota sığmayan ten emeği
keyifli bir gece yemeği
gibi kedi yatakta uyurken
başkaları tarafından yenilecek!
sürüklenen siyah yaprak
kanatacak düştüğü eski dostu ağacın rahmini.

t a m m a c e r a a ş k m a s k l a r ı

toprağın kımıldadığı yerin oğluydum ben
biraz menekşe kokardı tenimin ovaları
sen durup cam tabutumun yanında
bir sigara içmiştin yorgun atlar gibi
ikimizden birinin öleceği incil’de yazıyordu
öpmek, karanlık bir sokakta bıçaklanmaya benzer
kararsızlığa düşülen bir sevdayı esrar eğitir.
gecenin bir yarısı kapınızın yumruklanması olur
öpüşürken gözlerinizi yummanız.
dudaklarına yayılan yaz akşamı caz parçaları...
bir dansözün döne döne bir gözbebeğinden
öteki gözbebeğine geçişi..
bir dansöz, ancak gözyaşında yüzme bilmez
Benim gibi!
Benim gibi!
toprağın kımıldadığı yerin oğluyum ben
bir değirmen dönerdi kasıklarımın eteklerinde
sen durup cam tabutumun yanında
bir kadeh tekila içmiştin bir kadeh tekila gibi
kırmızıyı Allah sanan bir boğaydım!
frenim boşalmıştı, yokuş aşağı yalnızdım!
öldüğümde beni senin ellerinle yıkadılar
senin uzun saçlarına sardılar cesedimi
bir konsomatrisin savrularak bir erkekten
öteki erkeğe geçişi...
bir konsomatris, ancak oksijende nefes alamaz
Benim gibi!
Benim gibi!
Haylaz delikanlıları en az bir kere öldürmeli!
Onları kalbe karşı geldikleri hikâyede vurmalı!
Onları hayale hayalet girdiğinde vurmalı!

Yo, sevgilim!
Onları vuran yalnızlığın önünde durmalı
Lacivert takım elbiseli bir nahoş timsah gibi!

k a l d ı ğ ı m e t a l l e b i r l e ş i r ş e h r i n

s o l u k b e n i z l i t r a j i k v e m a ğ r u r

eskilerden söz ederse balkonda
bir gece yarım bırakılan bir kadeh şarap,
anlaşılan
henüz yırtılamamış bir kadın resmi,
henüz tamamlanmamış bir hesaplaşma
henüz paslanmamış bir aşktır bıçağın sapını da keskin kılan..
tırnakaralarında o son sevişmelerden biraz deri parçası
müzik setinde sürekli dönüp duran bir U2 cd’si
ve rüzgârın hızla çıkarken evde unuttuğu yıldız yağmuru:
işte, dersin, gardıropta bulduğum bir ceketin ceplerini karıştırırken
avcumda patlayarak beliren çürük uyku!
ben sebepsiz bir şiirim
oysa aşkım, kalbinin duvarlarında naif bir haiku!

a d r e n a - l i n e

aldırılan çocukları örgütleyen uyarıcı rengi smo
kinleriyle birşeye karşılık gelmeyen yabancı tesad
üfler odanın deniz gören pencerelerinden en zor
lusunun önünde bir
kaç saniye anlamı olmayan bir ad gibi durup yüzüstü
terkler ya da kendisinden geçmiş deli hiç'in
kullanmadığı süre için sınıflandırılmış rakslara
verili balolarda sezilen ölümün içyüzü; ders;
kim geri gider orada sakınıp kutsanılmayan ve
paramparçalanmış bir teklifsiz gözde hâlâ aranılan kent
kentler göze girince gözbebeği acıya kan ilham eder;
yorumlanması güç yeryüzüyle aynı seviyede bir aşkı
altına batırarak ihtirasın değerini yükseltmen, ah zafer!
ah zaferlerle dönecek bir orduda tek ok çekmemiş asker
gibi biraz mahcup, biraz utanmış, biraz kalender!
intiharı sesinde kilitli kalmış olanın sığındığı
mecburi çilingir!
denenen maymuncuk
denenen yumuşak topraktan anahtarlar
denenen, cinnet de denen makber
sen misin o büyücü meleğin gaspettiği çaresiz misafir!
bilmez gibisin
çaresiz misafirler, konakladıkları gece,
konakladıkları geceyle katledilirler!
sen de içermişsindir
hoş katliamlardaki yoksul hayvanları bir bir,
onlar ki göğe, okyanuslara ve ihanete hep söz verirler!
sen neredeydin? sen hangi çöküntüydün? ağlama.
sen bunu o gövdeyle mi kanıtladın yüzeyde? yazık. bağışla.
mesela sersemlemiş ruhların çarpıştığı yarım kurander
kaybolmuş inançların ardından yeşil bir pardösü
giymiş ve oturmuş bir orman gibi ansızın

çıkagelen kiralık peygamber! sen tanrının götdeliğinde bir siyah gelincik diye biten kıl, tıraşlandığı aksisedada cehennemler sürükleyen! ağzından yakalayıp ite kaka sürükleyen! önlem alınamayan o dökülüşün, o içgeçirmenin, nefessizliğin sınıra dayandığı muhteşem şölen! öl! şimdi sen öl! ve ilk sen ol ölürken arkasına bakıp da, Utanın! Utanın! diye seslenen!

d a ğ ı n ı k g ö z l ü a t l a r ı n t i r a d ı

Deniz Gezmiş’e..
ipe sapa gelmez dudak yalnızlıklarının
olgun çatlakları! :
sarmal yılan cehenneminin zührevi suikastleri
kadar mı yaklaşılabilir bir kından bir kına
akan su bıçağın ışıltısına sarılan ve kavmi sarsan
haykırışsız fırtına
tırmalarken fısıltıları.
dumanı kirleten tenin sarsak çırpınışlarında
taranırken dağlara sığınan son korkunç saçlar,
bir sesleniş olur avuç derisinden kafasını uzatan
mermer sansar..
bilemezsiniz
bilemezsiniz
biriktirilmiş kabuslardaki yangı ambarlarını;
bir devrin dünyayı ayaklandıran dağınık gözlü atları
uğultular içersinde gittiler kendi solgunluklarına..
oradaydım
ayağa kalksam ihtilal olurdu
ve kurumuş bir gül gibi parçalanırdı gece
bilinçaltlarına dayadığım kırık omuzlarımda..
susmayın
susmayın ipe sapa gelmez dudak yalnızlıklarının
olgun çatlakları! :
hiçbir kuş, hiçbir kuşa adres sormaz
hiçbir kuş, hiçbir kuşa adres sormamalı!

ş e y h z e n n e

uzun saçlı martının kolonisi geç
ti ben uzanmış yatarken yeryüzünde,
gülen cin, ağlayan peri değil içimdeki
karmakarışık, güzel bir *iki*;
sürdürüyor sezilmesini hata
sürdürüyor kalbim, prens olmaya doğru çabasını
eski aşklarım senfonilerden düşürülmüş tını
gibi titriyor yaşlı bir kemancının parmaklarında,
geleceğim yok benim, sen yaşadıkça
sen Şeyh Zenne, kara kirpiklerindeki kara rimel:
cesedimi yaktıklarında oluşmuş katran,
tanrı çıkartıp
şeytan soktular ruhuma
bir seyir defteri ol
uykuma, tanış
çocukken hep beni korkutan o korkunç yabancıyla;
bak!
yüzümün derisini yırtıp alıyor sevda
cildimden soyuyorlar beni yine ciddi ciddi
ciddi mi ciddi bir ayışığının ayakucunda;
sonu kötü bitecek, bu kente hiç gelmemeliydim
şüphesiz bir bomba elime çiçek diye tutuşturdukları
ben çocuğum çabuk kanarım çabuk kanar ağzım burnum
üşüyorum susadım açık çıplağım
tutmazsan eğer beni
kendimi en iyi dizemden aşağı da atacağım!
ya sen Şeyh Zenne, ya sen
inanmıyorsun değil mi artık bunlara
suskun ve can sıkıcı, itici
ve saldırgan buluyorsun beni
oysa bir köpek gibiydim dizinin dibinde
oysa balık gibiydim sevişirken vücuduna
dalıp dalıp yükselen seninle,

ya sen Şeyh Zenne, ya sen Şeyh Zenne,
beni sevdiğini iddia eden
zehirli meyvem!
uzun saçlı martının kolonisi geçerken gökyüzünden
ah şimdi
ah işte şimdi nefret ediyorum
şimdi nefret ediyorum yeryüzünden!

s e n i h e d e f l i y o r b r a h m s

Seni hedefliyor brahms, hazırlandığın son kanlı valste;
hayatında bir kadın olsa, bulaşıcı bir ruh hastalığı
gibi geçeceksin içindeki o delikten ve dikenli aşk çocukları
sana uzattıkları gitarla
anlatacaklar başka denizlerde aslında hiç su olmadığını!
Seni hedefliyor brahms, hazırlandığın son kanlı valste;
fotoğrafçının deklanşöre basarken duyduğu penis sertleşmesi
an ile ilgili bir kan dolaşımı meselesi!
uzanıp camdan bakıyorsun ya
çayın soğuyor ya bu boşlukta
kaldırımda yürür gördüğün o on sekizindeki güzel götlü kız
yağmurun dönüp dönüp laf attığı güzel götlü kız
dünyaya yayılan soydaşlarından büyük aşk mektupları
getiriyor sana aslında!
bu evin her köşesinde kendisine küsmüş ışıkların olmalı!
yüreğinin dalgaboyunu aşabilmeli uzaya açılmış tüm yüzler
klasik müzik iyidir diyor ya soyunurken güzel götlü kız
haklıdır belki de!
sonsuza dek ayrılırken yatağına serdiğim çarşafın
kenarına işlenmiş şu sözün gözü önünde:
Seni hedefliyor brahms, hazırlandığın son kanlı valste!

t h e a n t

durunuz!
kaç kalibre o bakışlar
ah evet bir tanrıda sabah vakitleri!
durunuz!
kaç yerimden vurdunuz!
kaç yerimde artık sorumsuz kuş yaraları var!
sorarım
kaç yerimde yerimden ettiniz beni!
kaç yerim şimdi lapa lapa kanar!
saysam sayılmazsınız asırlarla
konsam taşımaz gövdeniz içimi
öpsem çatlar kırılır dudaklarınız
dudaklarınız bir karşı çıkış biçimi
sarılsam sarılsam günlere sığmaz seyahatim
anlıyorum
sizin bir tavrınız oksijen
bir tavrınız bal gibi uranyum!
ah gidilemeyecek kadar sapa
dönülemeyecek kadar uzaksınız
çiçek açsanız baharla aram bozulur
sizi bana bırakmaz bu yalnızlığınız
çünkü biz ikimiz
yanlış yapamayacak kadar yalnızız!
sesler yalanlar mı geceleri
gözuçlarına tırmanan siyah tavşanlar
akşam inince kaybolur mu,
sizi seviyorum
sizi pek seviyorum
sizi sevmem bize ayıp olur mu..
bırakmalı kibarlığı! sonsun işte! sonsun!
sonumda biletimi kesen yaman giyotinsin!
ben istiyorum! ben istiyorum diyorum!
unut! giyotin tek hamlede insin!

p e r i l i n i l ü f e r

Bir listede bulduk adını: belirsiz bir hastalık
Vardı gözlerinde kapanlara su yakalatan. Baktık
Birbirimize ve özlem içeren sözcükleri sıraladık
Farkında olmadan. Kim uzansa dokunabilir ki başka
Kentlerin lacivert sokak çalgıcılarına. Biliyorduk
Başımızı öne eğdiğimizde başlamıştı aşk savaşları
Paramparça, sorunlu ve küçük nar tanelerini
İmrendiren bir vücudun arkasında İstanbul'un rüzgâr
Sesleri. İstanbul'un lağım sesleri. İstanbul'un
Dudak sesleri. Bir buğu krampının tedirgin eller
Üzerinden geçerek gidip dayandığı kalça yağları!
Bir listede bulduk adını: uykulu, kırık bakışların
Sakladığı eski cinayet taslakları; öfkelenilmiş
Yenilgiler, bir hayatı darmadağın eden kadınlar,
Bir hayatı başa saran sevinçler, temaslar, hisler.
Aryanın ortasında dururdu kavak ağacı!
Platin dallarında evvelki akşamların taşkın
Akıntıları ve bize özel şarkıların acılı kalıntıları!
Bir listede bulduk adını: plastik ıslıkların
Gidip takıldığı kanto yorgunu buluğ çağı bıyıkları;
Kaçınılmaz halk hareketleri içinde geçen gençlik
Kaçınılmaz arzuların ve fikirlerin nü görüntüleri
Kaçınılmaz serseriliklerin derin bıçak yaraları
Sığamadığımız gerçeklerle birarada yaşama arseniği
Tarihten sakındığımız cengâver sevişmeler
Neredesin nilüferlere uzanıp da gökyüzüne devrilen
Yapılı ağzında bir ebabil gezdiren canlı merdiven!
Bir listede bulduk adını: çok düşündük
Çıkartamadık.

m ü s a a d e b e y

elinde tek sayfalık şiirlerle geçer Beyazıt
vaporlarda genç ve güzel kızların nane şekeri,
üniversitelilerin çay bahçelerine inen aşkları
bir bond tipi çantada karanfil mümessili.
allah inandırsın gökyüzünü kadınlığın kokusuna
üç madeni paraya rengarenk sözlerin fedaisi,
hey tutup kaldırın artık gözlere serpili toprağı,
o, şimdi kim bilir nerelerde seyrediyor bu ölü filmi.
ödenmez ücretleri hayat figüranlarının
ve iki dağ arasına gerili ipte kurumaz
erken susmuş çocukların kanlı gömlekleri.

a ş k l a z ı m p a r t i s i

van kedisi’ne..
karardı geceme sarkan
o parıltılı ay!
ben yoktum!
bir vakit yaratsam
bir vakte düşsem çırılçıplak
bir vaktin karaltısında kalsam öyle masum ve
paramparça, darmadağın makam,
kalbimdeki kasabanın şerifi,
mutlaka kaymış bir yıldız takardı yakasına!
yürümezdi içimdeki haydut gölgenin dengeli uyuşturucusu
parlatmazdı kalbimi bela
eyy nerdesin sevgili sultan kıç kırığı cinayet tutkusu!
biliyorum bundan sonrası
yatağın yatağa omuz attığı
papağanın papağana silah çektiği
cesedin cesetle çılgınca raksettiği o uppuuzun cerahatle
lal vakti! masmavi yemyeşil bir ihtilal vakti! bir ihtimal, ihtişam ve mutluluk sorgusu!
çıkarıp attığım gözlerim kadar uzak bakışlarım
bakışlarım, birbirini seven iki akşamın arasına girmiş
gün gibi kıskanç, tıpkı *o gün* gibi flu suçlu!
inan
zavallı öğrencim!
sevgilim!
derin denizdeki vurgun
uçsuz bucaksız yalınlıktaki muhteşem soygun
gençlikle yaşlılık arasına giren o buz gibi nifak
diriltmez artık çiçeklerin tanışıp tokalaştıkları iklimi!
inan! bu bir nadas değil, bir *veda birikimi!*
saat tam on ikiyi vurduğunda
terkederken her zamanki gibi o harikulade partiyi

düşürdüm duru tenindeki parlak merdivende
bütün taşları er olan satranç takımımı!
ve anladım ki bir kez daha hatamı
ve anladım ki bir kez daha talihsizliğimi:
bulanık, boktan bir sudur aşk
insanın kendini görmek için eğildiği!

e r o t i k s o r u ş t u r m a

siyah bir flavta üzerinde kadının çizgi elleri
buruşturulmuş bir kâğıt gibi duruyor tahrik
dudaklarının yeni paspaslanmış güvertelerinde.
“bu adamı arıyorum” diyorum uzatırken resmi
resim: kayıp bir ülkeye ait dağ köyleri
bambaşka, ağır bir ölüm var çekik gözlerinde
ve birden
saçlarındaki tombul at kestaneleri
patlayarak düşüyorlar, geri alıyorum cenazemi.
uzun zamandır bu uçakta pilotum, diyorum
siz ise bu uçağın en güzel bacaklı kanadı!
biraz kimyon dökebilir miyim acaba
bej rengi külotlu çorabınıza
ve birden
saçlarımı bağlayabilir miyim izninizle
spiral jartiyer bandajınızla. Bakın -
rastlantılar patlayarak düşüyorlar,
elbet ben de veririm size imzalı bir resmimi.
konuşmuyor.
biliyorum, neden konuşmuyor.
konuşursa ilahi adalet bozulacak!
incecik bir kan sızacak bagajlardan.
ben hosteslerini evlat edinmiş hastalıklı
bir pilotum, diyemiyorum. Bu ülkenin
cumhurbaşkanlığına aday olmayan tek ibnesiyim.
Kudüs’e inmemiz şart!
Bi’ kere vermelisiniz bana bir şans tanımak adına!
Yoksa, nasıl söylesem,
iki tane ‘hakiki ibne’ polis karşılayacak sizi
Mecburi İstikametimiz Devlet Havaalanı’nda!
May-day! May-day! Lütfen Bayan Burjuvazi!

z ı n d a n g ü n c e s i

Tahtına çık kalbim!
Orada sen mutlusun!
Köpürmüş ağzıyla gece
Çatallanmış körpe sesiyle gece
indi inecek
indi inecek şimdi surlara ve zalim kalbim gerçeğe!
Damarlarım da kanasın
Damarlarım da karışsın taşıdığı kana ve kanlı aynaya,
canlı cinlere cansız peri kanadı takacaksın
eyleme, portakal kabuklarına ve kanlı aynaya baka baka!
duvar diplerine biriken toz gibi
ömür kırıntıları birikmiş asaletine!
giden trendesin, gelen trendesin veremli, tifolu, aids'li
kâh cellatsın urganı gözyaşlarınla yağlayan
kâh şarampolsün
aşkların sevgililere kapalı gizli görüşmelerinde,
buhardasın, kalıptasın, çatlasın kafatasın!
dağılsın artık, güzellikler içre itinalı sözün
dışarda istanbul var kalbim!
orada sen, en incelikli ölüsün!

i y i n i y e t k u t u s u

Aşk, Lafta Patlar;
Lal’de parıldar acımadan
Puslanır akşamları leylak’da
Acı!: laftaki pırlanta!
CHARLIE
ertelenmez sanrılarla dağılır kalp dağlarım
sanırım ki son, hep bir başlangıçtır,
kırılsa da gözlerimde karşılıksız gözleriniz
içimdeki gölge, yüzde yüz ölü bir kırlangıçtır!
sesler duyarım damarlarımdaki balıkadamdan
eski bir sevgiliyle boğulmuştur,
veda denilen okulun karanlık sınıflarında
göz göre göre ihtiras sınavına sokulmuştur!
işte ben böylesi eflatun durumlarda
lüzumsuz bir eşya gibiyimdir sanki,
isteksiz büyüyen habis tümör aşkımla
yeni yetme kentlere romantizm dağıtırım
ertelenmez sanrılarla dağılır kalp dağlarım
sanırım ki ölüm, her menzilde faydadır;
işte ben böylesi antihijyenik ortamlarda
tehlikesi büyük
etkisi muazzam
meramı sakıncalı bir infilak’a
gönüllü merkez olurum!

k a r a l t ı

bak! gece geliyor! sakın üstüne basma!
bronz boynuzlarımda kedi tiryakileri!
terkedildiğim kentte benim de bir küfür bütçem var!
sonuna kadar yabancıyım suratımdaki çukura!
yatağımdaki boy aynası: bu otelin bütün gölgesi,
dışardaki adamın çocukluk çetelesi!
geri dönmeden önce bir mektup yazıp postalamalı!
zarfın içine kulaklar, gözler ve sözde yeminler de koymalı!
ben buralara sevmek için gelmiştim
vuruldum gönlümün oturumunda ayağımın tozuyla!
sevgili belirsiz!
bir tıkırtı olur suda büyüyen ur
bak! gün gelir, fedakâr bir bıçakla kesersin
ortadan ikiye bölünür ruhundaki tuhaf karaltı
kasıklarında, müstesna sahibinin imzası:
simsiyah bir 666!

g e l e c e k s a l ı s o n b a h a r

lsd, bir ışık var o. son
rüzgârın içine sıkışan,
son aşamada söz almak
isteyen, son örtünüşte,
son dirilişte dillenen.
cevap ver mahşerri!
israfilin üflediği boru,
hangi peygamberin kamışı?

p a r i s

bu kartı sana paris’ten atıyorum
çok türkçe bir aşkın ortasında
çok türkçe bir yağmurun mağarasında
çift kâğıtlının son dumanına sinen erezyonda
kelimelerden
beni aşağılayan, bir hiç yerine koyan kelimelerden
ve tehlikeli, korkunç hayvanlardan kurtulduğum,
kendime doğru
bir çıkış yolu bulduğum
güzel bir zamanda..
bu kartı sana paris’ten atıyorum:
bugün mavinin ayrı bir havası
bugün rüzgârın özel bir şıklığı var,
bugün kuşların yaşgünü çünkü sevgilim!
bugün kuşlarla senden, senin
o çok efkârlı ellerinden konuştuk uzun uzun
bugün kuşlarla senin resmini çizdik
bütün karakol duvarlarına
biraz sandviç yedik, biraz su içtik seni düşünerek
allahına kadar fırlamaydık senin anlayacağın
bugün kuşların yaşgünü çünkü sevgilim
bugün kuşlara senin ismini armağan ettim!
gereksiz eklem ağrıları ve kriz değil midir
ışıksız gözlerime bir nebze kan
pul pul olmuş tenime enjektör kapanları kuran,
duran
sonra yürüyen
sonra bir daha duran
seyyah kalbime tüm ihtişamıyla boşalan
hap niyetine sıcak elektriğin doludizgin sersemliğinde
üşürken, açken
kolları kısa ceketimin yakalarını kaldırırken
sorgumda soruyorum bunları, hep soru kalanları:

niye ayrıldık *(cevabı kullanılmış, aids riski taşıyor)*
nasıl sustuk *(cevabı, kalabalık getto masallarında)*
niçin birbirimize çarpa çarpa bir suça ortak olduk
şimdi hangi dozda hangi ekolde zırvalıyorum
sokaklarda mora mor çalan dönme bir gitaristken
koşabiliyor muyum, nefes alabiliyor muyum, sıçabiliyor muyum
dehşetli yerlerimden
en karanlık gizlerimden çalakalem vurulmuşken
otuz üçünde kahpe bir anarşist
sırtında yetmiş yedi hançer yarası
bir polisten tokatlanmış magnum ve ben
gece camlarını, orospu amlarını yumruklarken
ya da
çıplak ayaklarımla boş ilaç şişelerini ezerken
her yer, herşey kırmızıya boyanırken duruluyorum,
ölmek üzere olan birinin üstünde dönenen
puşt akbabalar gibi yüzümün üstünde dolanıyor ruhum!
bu kartı sana ben
sanırım
paris’ten atıyorum!
mamafih,
niye gelmişim, nerden gelmişim, neden burdayım
sanki
ekmeğe karışmışken toprağı özleyen buğdayım!
sevgilim, ben ne soysuz bir adamım -ki
kopan mi telinin yerine kurumuş bir gözyaşı takıyorum
evet! evet!
koşuyorum, yuvarlanıyorum, bağırıyorum, ağlıyorum
faşizme yenilmişken
avla avcının mesafesi daralmışken
otuz üçünde bozguna uğramış bir devrimci
kıçında yetmiş yedi yarrak yarası
bu kartı sana ben
büyük ihtimal
paris’ten atıyorum!

25. şubat. 1997

a r a b e s k

adımı ilk söylediğin gün
kan geldi kulaklarımdan o gece
aceleyle çıkıp evden
seni aradım saatlerce
bulsam vuracaktım
sen ölünce dudaklarından öpecektim,
mikrop kapmasın diye
tentürdiyot sürecektim ağzına
buna bütün eczaneler gülecekti
allah belamı versin
seviyorum işte ne yapayım
kavuşmak yalnızca varsayım, zayıf ihtimal
özlem hararetli bir esin, kırık bir hayal
ama zulmeden, kahreden o mavi sesin
‘acı çekeceksin, yok olacaksın’ diyor hâlâ
ve isyan ediyorum allaha
olmalısın, diye haykırıyorum
evet, evet, ordasın
hatta bir cübben
cübbenin de kürklü yakaları var!
ve ben, ölünce yapışacağım o yakalara
yanıt ver, diye bağıracağım, yanıt ver
neden neden neden neden neden neden
beni bütün şeytanlar alkışlayacak
seni ilk gördüğüm gün
bir martı oydu iki gözümü de

d i l e m m a

kavrulur günbatımına doğru
çapkın kadınların günahkâr kasıkları,
bir şeytan çıkartma ayinidir aşkları
ki: el uzanır, ruh bulanır
suspus ormanların en çetrefil
en mukaddes
en itinalı
en muazzam
en kanlı yanışlarında,
uykuya giren şehirli çocuk yılanın tuttuğu
niyet gibi, masumiyetinden güç toplayan bir rüyada
en tehlikeli
en ahlaksız
en muazzam
en kanlı rüyada
yokluk ile varlık arasındaki şahane boşluğa doğru!
belki de yılan yalnızca
ayağa kalkıp suçu üstüne alamadığı için suçlu!

a ş k a d a i r

aşk, biraz aşağılanmıştır
kadın terzilerin neresinden baksam
irtifa kaybeder hücum ve şiddet
geri sayım: dört-üç-iki-bir-sıfır
patlar yükselir gider ağzım!
ağzım bana lazım
diye bağırır parmak çocuk
çocuk parklarında salıncaklar hızlanır
kaydıraklar ağlar
bir kadeh rakı dökülür üstüne ömrümün
alkolik annem geceden özür diler
neden sevgi
once derbeder ve serseri
bir şık bıçak darbesiyle
yarar karanlığı
yürür giderim orda ileri geri
orda aşk
küçülür.. küçülür..
küçülür biter en güçlü sesiyle!

h e d e r

kalp: uzaya fışkıran kan gibi
geçer bir gece geçer bir gece
bilekten banliyö jiletleri;
adam, pardösüsünün önünü kapatır
şapkasını indirir burnuna kadar
yağmura gider bir gece gider
ölüm parmak hesabıyla kaç eder
ölüm aşk acılarıyla kaç eder
şüphesiz, öldüğümde kaç mezarım olacak eder
şüphesiz, öldüğümde kaç kartal düşecek eder
kalp: uzaya fışkıran kan gibi
geçer bir gece geçer
bileklerimden fışkıran kan
ben ölünce
yüzüme gerisin geriye iner bir gece
iner
oğlum beni kaç kere gömer
sevgilim beni kaç kere gömer
annem kaç, kardeşim kaç
kalbim: uzaya fışkıran kan gibi
ben ölür ölmez, ölür ölmez ben
akar bir gece gider bir gece gider
karışır ölülerin kanlarına
ölüm beni
ölümle kankardeş eder!

c a r t a

pederastlara..
yavaşça içi boşalan hayvanın
gözlerinin özlenen küfe dönüştüğü,
silikon dirsekleri mercana dayalı kadından
şatolara yitik 1 dul kanın cinayeti
çivi kentin demirden binalarında
bıçaktaki spermi yedi amadeus ve porsuk
ve sokaktan süvari general ilmühali
geçerken omuzlarında organik apoletler
aynaya ucukesik parmakla yazmıştı adını 2 cin
mor merdivenin ta başından fi sonuna
upuzun, karımtrak 3 martı tüyü, altmış dokuz hadisesi,
dalgalanıyordu o saralı çürükasker çocuğun
yaşlı kabaetlerinde
anya manya alamanya bayrağı dövmesi
sarmal karanlığın kasıklardan
aralık bir caz makamına kayması,
tuzun içinde rakı
buzun yolunda kuyruklu 4 piyano
gibi sokuluyordu yüzüme porselen dudakları
şimdi limanda ve istasyonda
ve terminalde ve ‘çıplak şose’de
secdeye varmakta alyans tırtılı,
-kim vardı orada, diyorsun
-avuçlarım kanıyor, diyorum
kerhanede bıçaklanan 5 safkan dönmeyle
arandaki ipekten g,öbekkordonuna
konmakta zemheri böcekleri
kanunla neyin içten teğetinde
dolanmakta bir lir maralı, ah şiş,
inşaat iskelesinde kendini asmış 6
kâğıttan yelkenlide
çocukluğumun konvansiyonel aşk resitalleri

(ne kadar küçük mavinin gözleri
ne kadar kısa mavinin kirpikleri
ne ele gelmez bir menem hatıra şu
siyanür gömütü sürgün süitleri)
manzaralardan arta kalan bir arena bu
7 yerde kılıç içinde bir boğa burcu,
tahtının arkasına gizlenen bir defn-i hilal
taçta gotiğin yılanları, hepsi yarım çapulcu
otelin mimarının vücudunun
bir yanı gençmiş bir yanı mumya
lala, sütunların gerisinde öldü
köprücük kemiklerinin boşluklarında
8 siyah lavanta fırkateyni!
15-18 nisan 1990

k u r ş u n d e l i ğ i

gittiğin cennette ferhat olacaksın
bir gözün burca dayanacak
‘kederli kelimeler değil
kuvvetli kelimeler kullanmalı’
diye
öğüt verdim sessizce onlara ve kendime.
‘kederli kelimeler yeterli şey’dir
ve
kederli kelimeler, sakardır muhtemelen’
mars’la venüs’ün çarpıştığı ipte öptüm onları.
-ağızlarında mayalı denizatı yeşili
yamanmaz göğüste açılan kurşun delikleri-
düştüğü anda kalan kalıncamlı dudaklarıma
ihtiraslı büyük yeminler serptiler
kusursuz kuzgun elleriyle.
-buna biraz mustafa demeli-
duman duman kavak ağaçları
kavak kavak duman ağaçları
hiçbir su yıkamak istemedi devasa tenlerini
ve aşarak çok masum çok bakışlarındaki
yosunlu, titrek dikenli telleri
ve silahlarına dek koşup ve sonra gerilerek ansızın
ruhlarına doğru fırlattım çalıntı gezegenimi!
biliyorum, inanmadılar, inanamadılar
bir kuş korkup kaçarken avuçlardan
nasıl terkederse tek kanadını
onlar da öyle çaresizdiler
koymadılar koyu tadın ortak adını..
yüzümüzde: boynu kırık kedi saatleri
uyandığımdan beri annem yoktu
‘suçsuzluğumdan daha iyisiniz’ dedim onlara
‘çocukluğumdan daha yukarda, daha marifetli’
gidemezdim

ayaklarım beni tanımıyordu
-buna biraz çirkin kadın kabartması demeli-
ışıklı, ışıklıipek bir eşarp gibi döne döne
sarıldılar çatlak heykelime.
ayın kraterlerine gözyaşı dolarken öptüm onları.
yok, kederli kelimeleri yormamalı bu gece
uzun sürdü misafirliğim, ben şahsıma dönmeliyim
karanlık, karanlıklal bir arp gibi lime lime.
yüzümüzde: melankoliyi te'yid saatleri
'beni içakıntılarınıza alın' dedim onlara,
'beni doruklarınızdaki karın terine takın'
'ben bir taya verdim kalbimi (al yaratıklarını)
ve bir kalp aldım ondan (ver billur kılavuzumu)
gökkuşağını geçirdim dikiş iğnesinin deliğinden
gövdemi gövdelerinize dikerken ağlatmayın beni'
yok, kederli kelimeleri yormamalı bu gece
zira hürriyet, hoş görmüyor sendelememi.
-buna biraz ters falso demeli-
uzundular
kararlı ama mahzundular
bir korkunun germesi gibi tetiği
törpüleri aratmayan genç umutlarıyla
esrarengiz ama yorgundular
biliyorum, inanmadılar
duman duman kavak ağaçları
kavak kavak duman ağaçları
senfonik hislerime ölü toprağı serptiler

b a k i r

korkularımı tatmin eden bir et parçası gibi yükseliyor yerden
küllü köküyle.
sararmış koltukaltlarında geceleri kentleri saran mavi ışık
ve nöbetçi bir sevgilinin keçe kalemle alelacele
yazılmış, yarısı terden silinmiş telefon numarası.
-öncesi, diye soruyorum, nefesim çürük kâğıt kokuyor
-öncesi, tende durmaz ki.. diyor, ben
ağustos böceği orospusuyum, çabuk unutulurum!
kadın, bu: yüzyıllık bir şarabın mantarı olmaktan yorgun
parmaklarımı sarkmış memelerine düğümlüyorum
sayılarını yitirmiş bir hedef tahtası gibi vücudu!
ağzına, karanlıkta, taşa sarılı bir mesaj gibi düşüyor
dudaklarındaki camı kırarak dilim..
tarz acemisiyim. aşk acemisiyim. düş acemisiyim.
on yedisindeyim. telaş gemisiyim.
-hikâyen, diye soruyorum, gencim, geçmişsizlikten ürküyorum,
-hikâye, hayatta durmaz ki.. diyor, ben
ölümsüzlük bahanesiyim, çabuk kururum!
kadın, bu: kalçalarını yerleştirirken kasıklarıma yeniden
ayın acımasızca çektiği çaresiz deniz suyuyum..
-deminki ilkti, diye fısıldıyorum. gülümsüyor.
-benimki son değil!
ilk’le son değil’in arasındaki bu delik deşik gürültü
örtüyor o korkunç kerhanedeki ‘ortodoks’ görüntüyü.
arkadaşlar dışarda bekliyor.
hepsi annem.
ben erkek oldum.
gerisi sırra kadem.

m e r m e r a h i m

b i r . ‘
kum!
fil kum!
kumla çalkalarken yüzümü
ben peygamber oldum!
geride
kül palmiyelerin üstünde
bir çocuk oyunundaki gibi bu resimde
yedi eşya, yedi kalp gizli
dediler bana
kanlı pusla ovuştururlarken ellerimi
heykel ruha ben kendim
kurşun kaide oldum!
i k i . ‘
uzun
meyvesini kuşatan kabuk kadar uzun,
beyaz
saranın oyduğu etli dudaklar kadar beyaz
rüzgârlı esvabımı çöllerde
serap kıstıran iblislere savurdum;
geceleri
bir ıpıslak kadın girdi yatağıma adeta,
O! AY! O! AŞKTAKİ SUİSTİMAL!
fillerle taşınan ayın esmer bakir teninde
fillerle taşınan ayın terli bakır teninde
uzun
beyaz
rüzgârlı esvabımı
lanetler okuyarak yeni baştan dokudum!
ü ç . ‘
cevapsızdım uzaklara bakan balık gözlerimle
çömelip yere
topraktaki belleğime dokundum!

d ö r t . ‘
mermerahim!
sen
sürgünün süngüsü!
sen
bir kenarda unutulmuş melek!
aşağılanmış, yok sayılmış melek!
kervandakiler aç! kervandakiler bezgin!
mermerahim!
sen bir aşk tabutu gibi kendi tenine yontuldun!
uygun bir zamanda
uygun bir rüyada
penisinle vajinan arasındaki sırat’ta
o ters haçta
gökyüzüne ayak basarken çakıldın!
o mermer rahimde
daha doğmadan
daha doğmadan Allah tarafından boğduruldun!
mermerahim!
sen, ey kitap’sız
ölümle büyütürken ömrünü
sır oldun! şey oldun!

o B a k a r K ö r

çekinir
aymaz korsanla istiridye arasına konan o tenha,
gerilir ve
mevsimine yerleşir uçuşan pusuya aklınca yapışan.
Kalınır geriye! Yaralı gecelerle kalınır geriye!
isteksizce şekillenen büyülü bitki hücrelerinde
bir alevlenişi
bir vücuda gelişi yüreklendiren o mahzun siren,
bilinir karşı vakte geçiş ve
örtbas edilir ecele doğru kırık ceninlerle
kanın sağ salim karaya çıktığı o işveli muamma!

t r a i n s p o t t i n g

Kelime kapandı! Koptu sonbaharın kellesi!
Tam kana dokunacakken, içimde acı bir fren sesi!
Kıl döndü
Zürafaya karıştı gözlerimiz
Eh
Kırık kaşlar altında kıpır kıpır kırmızı noktalar
ebruli iç huzursuzluğu
bir çırpıda yağıp kaçan abi yağmur
ve o birkaç arkadaşın öldüğü, öldürüldüğü aşk!
şimdi, başında durup derinliğine bağırdığımız kuyu
biliyorum! bütün boktan ayrılıkları bu kuyu uydurdu!
örnek vermek gerekirse, elbette ben de sıradayım!
rehin aldım kalp yoksulluğunu
dünya atlaslarına girmekten kaçınan
o meşhuuur
sır adayım!
domalsın önümde kötülüğün soyağacı
şartsa, yeterse,
tek başıma ölmeye de adayım!
Eh
Kelime kapandı! Hükmetti sessizlik ve ot!
Damarlarımıza düştü uçak! Nedensiz güldü pilot!

l a c i v e r t ş e y t a n

bir açılıp kapanma sesidir baktığı yer;
cehennemi dişler üflediği zamir
kapıldığı cereyandaki parmaklarıyla,
sürgün tilt
bilyesi gözleri, çarptıkça kazanır puan
yan duruşuma - oturduğu zaman grinin gerisi
damlar, sıhhatsiz merhametime, titreyiş,
lakin o kifayetsiz alelade titreyiş
bir esin kaynağı esmer göklü yandaşına:
is Azazil!
son cüzamın başlangıcı gizli yarım vardiya
akışsız ağzında. ah ağzında. ilk ağzında.
ağla Azazil ağla!
Ben varım! Ben tende varım! Yarı’m vardı ya
tarihsiz ağzında. hiç ağzında. her ağzında.
kükre Azazil ağla!
lakin o kifayetsiz alelade titreyiş
ilmik gibi, hep bilmek gibi bir şeyi
yeni baştan, yeni baştan sevmek gibi karşılıksız
karşı karşıya durarak, geçerek bir tür karşı yakaya
ordan buraya doğru dönmeyerek sürekli sevmek gibi,
sürekli sevmek gibi, koparak, kokuşarak,
hatta belki konuşturarak kaçınılmaz siluetini
arkaya geçmiş olanın
yani yalnızca hatırlanacak olanın
acınacak olanın
uzanılan gümüş mermili tabanca olanın
yani senin
yani seni tanımlayacak olanın
yani yeni baştan tasarlanmak gibi
sevmek gibi,
talihsiz ağzında. yok ağzında. bir ağzında.
ağlayan çocukAzazil gibi;

Liverpool, 1754

s k a c i n

bütün sinekler yukarı doğru yürüyordu kenarında yüzünün bir gecelik
bilyeler aşağı doğru yuvarlanıyor yalnızlık odur
aynadaki kapıyı açıp içeri giren sahibinden ben öldürdüğüm
bir gözgürültüsünün üstüne örtülen rock çocuğu yıldırım
tazesi *verdiler kara, ağzına buzun*
perdenin yırtık yerinden karşı apartmanların tüm pencerelerinde
kocaların dövdüğü tahtaata binip uzaklaşan sonbaharda senin
eline sıkıştırdığım ayrılık mektuplarını bana yak
votka şişesinin arkasına gizlen silahını doğrult ateş et şimdi ilk
cin öldü
istanbul benim yabancım kendimi bir şeklin altına koyduğum an
seni kıskanarak denize koştu dalgaları sıçratarak yazı geçti
sonsuzlukta bir kararsızdelik gibi saçlarına
gitarı kaldırıp onu öper mi sinir
bütün sinekler yukarı doğru yürüyordu kenarında yüzünün bir gecelik bilyeler aşağı doğru yuvarlanıyor yalnızlık odur

s k a g u l y a b a n i

sis topuzlu saçlarınla manan eteklerime doğru yayılıyor senin içinden
çıktım ben yaz günü inerken hisardan ağır gulyabaniler
neyimiz eksik bizim kim bilir unutulmuş güllerin arka kapılarından
kaçarken kösnül ikindiler sana önceden sözü edilen
pastel aksesuar takılıyoruz abi diyor bir kuş bir başka kuşa senin
ağzına yağmur yağarken beni müsait bir yere tükür şimdi akşam
olurken
denizin yırtık yerinden dışarı denizatları kişniyor
seni tutup öpüyorum kendimi laterna büyücüsü
derin yanılgılar görüntüsü olacak o kadar
kan gurubu altında manzara sağanak dudakları ve, yahu wodoo
wodoo marka kot giyen taşaklı karı avluları kime ne kafatasımda
abdest alan şeytan alyanak senin vücudundan kopya çekmekte
liseli kurt güz ishal
bal tutulması altında esrimiş o çocuk macunları polise clark çekiyor
sis topuzlu saçlarınla manan eteklerime doğru yayılıyor senin içinden
çıktım ben yaz günü inerken hisardan ağır gulyabaniler

p a r a n t e z

zamanda bir an bir parantez açtı kendine herkes
(ve bilemediler kibar küfür suresini
ve bilemediler yalnız insanların gidip öldükleri adresi
telefonlara da çıkmadı sevda, yatağında yüzükoyun
tadı yastıkta kalan dağınık, karanlık, miladi bir uykunun
ardında saklanan
sevgilisi uğruna buharlaşan nergisi
hepsi, bir uğultunun zengin kafiyesi sandı)
demir dev bir kapının gürültüsüyle kapandı
ansızın-içine kapanık, başı öne eğik kalan parantez..

j i u j i t s u e k s e l a n s l a r ı

gözlerini akıttım son sevgilimin
ve hayata böyle el koydum..
taraf tutmuyordu aşkım
yalnızlığım kibritle oynuyordu
pencerelere sokuldum ve yeryüzüne baktım
en uzak noktada
insanoğlunun görebileceği en uzak noktada
tanrımın kalbi atıyordu
herhangi bir gezegenle hatırlanmak istedim o an
herhangi bir hayvanın
herhangi bir dudak büküşüyle,
melek saçlarına aksetmiş herhangi bir peygamber dilimiyle
ne olurdu sanki ben de hüzünle te’yid edilsem
çarmıha gerilsem çarmıha çakılsam
eğer ben gerçekten tüm varlığımla bir akılsam
güler geçerdim bütün cesetlerimin üstünden!
içimi bir renk olarak bırakırdım
çocukların yumuşak serzenişlerine
ve istila altındaki define gövdemi
kundaklardım yine kendi ellerimle
unutun!
unutun geceleri karşılaştığımız rüyaları
unutun
bizi birbirimize iten, sürükleyen hastalıklı rüzgârları
ve kırın!
ve haykıra haykıra kırın kainatın camekânlarını!
çünkü ben
beni büyüten gücün
küflü rahlesiyim.
çünkü ben
beni büyüten gücün
çürük göğüs kafesiyim.

titrerdim beni kucaklayan o eski masalla
eski masallar taş musalla
eski masallar taş muamma
cennet!
cennet, cehennemin tırnağı olamaz!
ve kaçınılmaz
ve karşı konmaz bir intikam hissiyle
kapanırdım ağır metal bir kapı gibi
kardeşim isa’nın ağzına!
neyse ki sevdim
neyse ki incindim
çok yıkılmadım
sadece yoruldum
gözlerini akıttım son sevgilimin
ve hayata böyle el koydum!

s o n y a n l ı ş y o l c u

var mı ben giderken ardımdan
‘yolcu kalmasın’ diye seslenen..
1.
O, ne kadar su zararlısı bir yıldız kayışıysa
hakedemediğimiz gerekli tılsım mağarasında,
Yorulmuş bir tetiğin getirdiği en güzel melek
olarak kalacaktı, konuşmuştuk, sözleşmiştik
aramızda aslında.
Tutulmuş bir kelebek, nasıl sökülürse en ince
kenarından en ince tırtılına değinceye dek,
Unutmakla başlasın, demiştik, kabilemizin büyüsü
ve unutulmamakla biçimlensin töresiz öyküsü.
Nereden havalandıysa, bilemiyorum, o yorgun uyku
baştan başa yırtarak aşkı, aşkın koynunda
bile bile ölümüne uyudu.
Sorgular mı hesaplaşmalar mı: yeryüzü mahmurluğu!
Üzüntülerden tasarlanan bir vitamin gibi girdi gece
Narlardan birinin, herhangi bir nar tanesinin kalbine..
Nar: Kalp Toplama Kampı!
Giysilerini en marxist yeminlerle çıkartarak
Üzüm sordu sonunda nara: sen içinde saklıyorsun
bireyi / ben, dışımda! o zaman
neremizden kardeşiz biz seninle..
Dedi ki nar: seni, olgunlaştığınca yiyorlar
ben ise şişip patlıyorum büyüdükçe!
2.
Üzerinde siyah bir BMW taşıyor, binip gidecek!
ehliyeti de yok, rüzgârının şansına güveniyor.
Galiba temelli ölecek, bakışları yanlış bir yolcuya
ait iki tahta bavul. Vu-uuvw! . Aşkıma turist bir ören!
Neden
bir yanı daima boş kalacak çift kişilik koltuklar
gibi duruyor elleri ellerimde ısınırken soğurken

Üzerinde siyah bir BMW taşıyor, ah, şimdi binip gidecek.
Sonra sönüp gidecek kendi yasak denizinin ezgisine
Nar nergisiyle, üzüm süngüleriyle..
Usta işi yalnızlıklara hüzün adını koymak, çok çocukca
kaçacak. Bir suç unsuru olacak esrarımız,
Bir delik açacak
Bir delik kapatacak
Tahta bavullardan çıkarttığı yerçekimi kanunlarıyla
göğüskafesimin yorgun boşluğunda
bir gezegen gibi kendi çevresinde dönen kalbimde
Ya da
suyun kaldırma kuvvetiyle
kucaklayarak arabayla ezdiği kölesini
Orada,
kölesinin kırık boynunda kendi ipek boynunu vuracak!

t e m m u z k ü l l e r i

(bir) :
‘üç şehzadenin yolları
ayrıldı böylece’
dedi kristalleşen yağmurun altındaki akrep.
kim bilir, kanı devşirebilir miydi geride kalan
tahrip gücü yüksek casus,
ya da katlanabilir miydi ölüm
parmakuçlarıyla yaklaştığı sükseli surete.
(iki) :
‘üç şehzadenin yolları
ayrıldı böylece’
dedi film müziklerine geçen gece.
iki kardeşin yanından ayrılan öbür kardeş nerede...
kim bilir, tenlerden akan ruhun arkasına sığınan
yalnızlığı etkili, korkunç sedyede;
kıstaslarıyla kokladı cismi
rahmine kılıç adı koydu
‘gelmeyeceğim peşinizden’
diye bağırdı üçüncü şehzade
‘gidin ılık oyuklardaki uğultulu mesafeye...’
iki miydiler üç mü
ikiye üç suç mu
kararsın patlak dudaklarıyla masala ait kraliçe!
(üç) :
‘üç şehzadenin yolları
ayrıldı böylece’
biliyorlardı, başkaları buna benzer şeyler yazmıştı
kalbe karşı gelmişlerdi -kafiye olsun-
elden ele dövme geçirmişlerdi / güne gündüz gelin düşmüştü
öpüştüler
öpüşmelerine kuşlar hücum etti
oradan geçiyordum

inanın yalnızca dikkatimi çekti
dikkatim yere düştü / yer, düşüyle barışıktı
şimdi bilmiyorum
gerçekte hangisi hangisine âşıktı
ah, üçünün gizli gizli sevişmelerine sığınan
o, kimin kaldırılacağı belirsiz sedye:
‘üç şehzadenin yolları
ayrıldı böylece’
üçünü de tanımam
üçün birinden sözetmem kimseye!

g e o r g e m i c h a e l ‘ ı n y o r u m u y l a e l t o n j o h n - b e r n i e t a u p i n ‘ i n t o n i g h t a d l ı p a r ç a s ı s e n i n !

aşağıya doğru sarı derinleşir ve ırmağın / plastik çaylak
yalayarak sahibin alnındaki lal benekleri uçacak / göz
adasının ritmik açılıp kapanan deniz mağaraları /
biraz felsefe bilen kelebek söyle neyin var /
-Çocukluğuma hücum eder gecenin kötü kalpli adamları /
kan içinde üç pıhtı: Arınış, Garez ve İntikam / senin
o piyano çalan ilkbaharına gömülü duran tıkız atmaca /
kadar mı yalnızlığın yazısızdır çok bakıldığında /
kentleri boşver kahverengi leylek ölme ölme /
bronz sularda temizle kız akşamlarını ve ben /
avuçlarına şahin batırılmış siklamen mermer /
kendi etrafında dönerek suçlu büyüyen renksiz bukalemun /
koma halinde gökyüzüne kaldırılan güvercinler /
tüm gerçekleri öğrenen kuzgunun öne eğdiği bakışları /
ah karga! nedir aynı kılan taaruzun coğrafyasını /
ölçüsüzlüğün her yere, herkese yuva kuran baykuşları /
uzat ellerini prens işte on parmakucunda on mor şato /
her on şatoda bir on mor şato daha / akıl kenarda /
istenmez şehvet pelerinli martılardan ödünç aşk /
tekrarsız bir tabiatta koşar kuşlar ve denge / ruh da
kırılır çatlar kartal bunu konuş, bununla konuş sus /
papağanlar herşeyi hep bilirler ama söylemezler /
krallığın son sayfasındaki son sözcüktür akbaba /
bir kanadından kanat damlar öteki kanadına / kim
karşı çıkabilir / kuşlar hayırsız evlatları ağaçların /
bayramdan bayrama eve gelen / hepsinin de gagasında /
süreğen bir havadis patlaması; gagalar ayyuka bakar /

gagalardan dışarı çıkartılamaz mayın döşenmiş kafatası / kin
kuşlara ‘bağır ve göç et’ der / kanda çırpınır üç pıhtı /
nereye konar o halde tarihte kalıntı / ve bunaltı /
her vücudundan vazgeçebilmeyi göze almaktır çünkü,
kuş ahlakı /
gaz halinde döndüğün silahından asla ayrılamazsın /
bakışın tını / sevişmen tını / ihanetlerin tını /
bir zamanlar üstünde kanat açtığın o yaralı orman /
o delişmen ülke, şimdi sesinde lekedir /
önünde lekedir arkanda alevli bir leke /
bakma ardına geldiğin yerlerde bıraktığın izleri
elbirliğiyle sildiler /
seni bütün kayıtlardan atıp üstelik matem
kıyafetlerini giydiler /
sen artık dişleri iki gümüş mermili yarasasın /
kral öldü, bırak yeni kahpe kral yaşasın /
her bir tırnağın üstünde tragedia’ların temsili resmi /
her bir tüyde çıkmaz ölümlerin mürekkep şişesi / kaç
ırılan çocukların yüzlerinin yüzüldüğü cehennem /
o cehennemin şafaklarına pençeler çizen karartma /
acılarınızdan acılarınıza yapılan topyekûn maskeli çıkartma /
sözü edilemeyen kimi cinayetler vardır ya / unutulur /
cesetlerin dudaklarından sökülen gül / kutsal kitap
aralarında özenle, yıllarca bıkmadan usanmadan kurutulur /
teninizdeki gizli, ağlamaklı kuruyuştur o aradığınız /
bileğine bağlı pembe eşarbın ucuna işlenen saten ad /
sözü edilemeyecek kimi adlar vardır ya / unutulur /
o sevgililerin gövdelerinden sökülen birörnek ter /
geceyarısı sizin kasıklarınıza düşer, sabaha kadar ulur /
teninizdeki gizli, ağlamaklı uluyuştur o aradığınız /
odanın ortasındaki kafeste uyuyan kuşunuza gidersiniz /
suluğa biraz arsenik, biraz safra ve kezzap / kuş ölür /
ölen kuşlar şiir olur / kuş öldürenler şair olur /

kuşların ölümü hep kuşkuludur / !

n e t i c e i t i b a r ı

artık
artığı bile değilken dirinin
adak dudaklarımın korkuluğunda
bir arzu suyuyla yıkanır suni cenin
uzaktan
çok uzaktan lutfedilen ölüm
ilacını ve zorlu uykusunu emzirir
ve o kemerlerle bağlı yaşlı ceset
çeyizinde olduğunu bilmeden çırpınır
önce bağrı tahtaya kırılır, sonra
omurgası ve kafatasının sorgusu..
çatırdar, her çatırtı bir hüzne tüner
nerdesin o zaman hercai kasaturam
her hücremde bir çocuk parkı yaktığım
her hücremde bir gaz odasının tutuştuğu
gitme beynim!
ne olur beynime beyin kuma alma ruhum!
sen bize öğüttün ve bize lazımdın biraz
ah o kentin kanına, hakanına batan zorluğum!
elimde değil elime elim demek
elim elime bir eli layık görmek!
ah o kentin kanına, hakanına batan bayat ekmek
ah o kentin kamçısına nöbetteki idrakım
söyle ulan bu mu hayatta kalmak
cart cart atan bir kalple
zırt pırt düşünebilen bir avuç peltek et!
bu mu hayatta kalmak!
bu mu ölüme peşkeş çekmek!
inanmıyorum diazem cennetinin orospu meleklerine
pembe, beyaz, mavi tenli hapların kalıtına
ve sürekli cinnetimi dikizleyen sarsılışın
ve sürekli ağlayışımı heceleyen kırılışın saltanatına
çekilen çırak usturanın bakırköy servisleri

kanlı, cesur, beşiğe tütsülenmemiş bebeleriyle
o parmakları tespihte kurtuluşu tavaf eden
şaplı çüklerine düş şapkaları takan
kesik süt adamlar..
giyotin indi mi
kopan kelleleri gülen
ağızlarına bir gül gibi gözlerini sıkıştırarak
rakseden o kadınlar, ölü rakseden kadınlar
akvaryumlara akvaryumca bakan kadınlar
kadınlıklarını analarına, kızlarına bırakan kadınlar
burada bu yeryüzünün olmadığına inandılar..
ihbar altında bu hastane!
gezegenin içinde bu hastane!
yok, yoktur kaybolduğumu bildirecek kimseye
ne bir deniz kabuğunun dibinden işitilen çocuk çığlığım
ne *anne! anne! ben ölüyorum* diye bağırışım
ne de artık kimse
aşk aşılayamaz fidan yüzüme
bu da olsa olsa
iktidarınızdan
ahlaksızlığınızdan
sizin
sizin anlayışsızlığınızdan
hükmü çıkmış müthiş güzel bir sürgün!
üzülme bir tanem ahmed arif
senin de dediğin gibi
öyle kolay kolay ölmem ben
misal olur toprak ölür de
toprak can verir ölür de
gelir bana gömülür bir gün!
işte o vakit bana
bir davul zurna çengi
işte o vakit bana
mahşeri nikâhladığım düğün!
7. ocak. 1993
bakırköy tımarhanesi / amatem

b i r
gel süs! çılgınlığımı gecele!
son fırsatım ben! beni benimle büyüle!
kendimden çıkan yılan! sok beni büyüyle!
nerdesin süs! nasıl bir haberim bilemem!
ters mi döndüm, doğru mu yüzüm!
kime hamileyim! kim doğurur beni yeniden!
yüreğimin civarlarındaki küle gideceğim!
aşk! seni kirime sabitleyeceğim! istiyorum!
bir tutuşma biçimiyim, Kuran'ım, ateş rahlemdedir!
çığrından çıkan bedenimi çağına iade ediyorum!
buz tutmuş bir ruhum ben!
erirsem geri dönemem!

k u r ş u n s k e r

Dokun; dokunabilirsin;
bakma, bağırma bana, kapa gözlerini, konuşma
Yıllanmış harflerle kuruyorlar çünkü sözcükleri ve çarmıh,
bir tarot kâğıdı gibi ters çevrilince de başka bir anlam
taşıyacak. Sonra o *hayvanat bahçesi'*nin,
o *törpü ormanı'*nın kötü
anlatılmış diğer teklifleri: (sen baharın tasarrufusun)
nazilerden kaçıyorsunuz, *İklim Sultanı*nın *Çelik* Arzusu,
çıkar sokaklar — ve siz yalnızca yağmura eşlik etmek
diye ağlardınız / *Bunu istemiyor musunuz yani,*
bu olur mu'yu..
Nihavent Akşam Yemeği — Dokun; dokunabilirsin.
Hükümsün.
Mıknatısçiçeği diriliraçarpatlar, taslakları zorlar eşkıya.
törpü ormanı: hareket eden olursa derhal vurulacaktır.
hayvanat bahçesi: seni kimin niçin sevdiğini biliyor musun?!
*S*eni *S*eviyorum, so, *SS, SS, SS.* O,
O herkes
e
kıçını sürten
ses
Ben burda bütün jiletlere dayanmış seni bekliyorum.
Ben burda bütün majörlere pardösümün önünü aralıyorum.
Koy; koyabilirsin;
bu çağrıdan en eski yalnızlıklara da bakılabilir.
geçirimsiz tenlerin korkutucu filizleri
senin temiz teninde hiç acımadan titizlenecektir.
aşkım
senin bana uzanan parmaklarınla
şu küçücük cenin arasında mutlaka temyiz edilecektir.
güle güle. *Güle güle ömür.* Al, yanında

ilk çiçeklerimi de götür.
Dokun! Dokunabilirsiniz!

v a m p i r a r y a s ı

Alevli Kurt Koyu’nun ürperten renk soyucuları!
pis bir cinin avcundan içilen derede midir
bizim tek aksettiğimiz suyun göğsüne giren dağ!
Nasıl göndere çekilir ki bir el vaşağın ağzında.
geriye kayan bir yaz akşamının hoş hovardalığında
ölümden başka sirk mi kurulurmuş koynumuza!
tılsımlı sıvı, git gör gömül!
Kuduz Bakışmaları Kanyonu’nun belirli rüzgârı
sallar mı sanki sıranın başındakinin beşiğini.
Telaşa kapılmaz asla ay
sabaha karşı gün ışıyıp silinirken gövdesi gökten,
sabaha karşı gün ışıyıp silinirken acı
bana kendi seçtiğin gözlerini ver
kendi seçtiğin tatsız aşkları..
beni inime ölümsüz gönder!
Mikroplu Temas Vadisi’nin doğasız hayvanları!
sinirli azı dişlerinin ışıltısında mıdır acaba
parçalanmayı hak eden tenin hikâyelerindeki sezgi!
ibret: halılarını sarmal dokuyan bir kadın
ve o bir kadının
meme diye taşıdığı iki vampir kellesi!
tılsımlı sıvı, git em emil!
çünkü bu aptal çocuklar bizim değil!
çıkart artık ruhundan şu şaşkın / çirkin aryayı
bu biçime ne sen sonsun ne de ben ilk
biliyorsun! biliyordun! bilmelisin!
biz bu gezegene başarımız aids’i
tıpkı
açlıkta bir ekmeği bölüşür gibi paylaşmaya geldik!
bir junkie’yle bir ibnenin sarmaş dolaş dansında
yeryüzünden korkması gerekenler, seyircilerdir aslında!

ü d ö n ü ş ü

regl görür mü masumiyet..
görür. helak olmuş ıstıraptır o. görürler.
regl görür mü sükunet..
görür. tasvirin yakayı ele vermesidir o. görürler.
regl görür mü ‘aşk için ölmeli, aşk o zaman aşk’..
görür. yatırım götürülmüş kalptir o. görürler.
regl görür mü çıkış, terkediş, veda..
görür. gecede yatıya kalmaktır o. görürler.
regl görür mü meçhul..
görür. nefesimi kıskanan rüzgârdır o. görürler.
çünkü regl:
azazil’den firar eden komünist

h a m l e

plaj güzeli ay
kumsalı geri al
geldiği yüze,
ıslak ıslık deniz
sesimi işittir
içindeki kazaya,
terkedilmiş toprak
taşın ruhumdaki krallığa,
ve
artık sözü geçmesin
bu gezegende
bu gezegenin,
ben
çekilen ağla
dönerim bir gün yurduma,
ne o doğa
ne o esrar
tutmaz üstüme kuma,
beni bir tek atlar anlar
anladıkça anlatırlar
geçmişe çöken tortuma,
kişnerler
kişnerler
kişnerler
daha fazlasını umma.

k ö t ü ç o c u k l a r ö l m e y e c e k l e r

I.
ay koşturmasıyla sargılanmış ölü ıhlamur çatılarını
sorgulamaya alırdı eski bir uzay canavarını çeken
gözleriyle biraz öncesiz ve biraz da ölüm tiryakisi
olan kadınlardan arttırdığı yosun ve çemen kokusu
ile;
çocuktukçokutandık sesimize düşmekten.
savaştaydı vücutlarımızdan söktüğünüz saten
ve o işkenceden geçen korkunç gecelerimize
uzuvlar diken rahimsiz çember. sundurmada
boğulmuş kediler bulurduk her sabah tanrıya giderken.
-miyav, derdi içimizden biri.
içimizden herhangi birinin gözleriydi
hep içimizi titreten.
II.
oval dizlerimizdi iyi adamların şarkıları.
kırık dirseklerimizdi sis eşiklerindeki ilik jilet.
ve koltukaltlarımızın şeytan atlasları
topuklarımızdaki tablaya yakılmış ibne külleri silkerdi.
oysa
var mıdır kulakmemelerine kirpikle yazılan bir vasiyeti
son sahte meryem’in brooklyn’e üç kilometre kala.
(çünkü cetvel kullanarak sevişmez kuşlar)
III.
ziyaretiniz bizi pek memnun etti, dedi yeryüzü.
hep birlikte kafa attık vadiye inen ince atlara.
ve uzun saçlarımızın yaladığı dolunay süetleriyle
gülüp geçtik ölümden, ölülerimizi gömmeden!

o r a i n i s t a m b o l

beyoğlu otellerinin varyetesini atlatmış
bir orospu komandosu gibi zehirli harfiyat müslim
abimizin son kasedinden arak bi’ esrarlı cigara
muhabbetinde muammalar seyr-ü sefer sayılı
on dördündeki erkek zeynep mum satarım!
taş parçası dudakların ahlakı bozuk yalnızlığı
a’met ablanızın taa malatya’dan kopartıp getirdiği
kabzımal sevgilisi ve taşaron turgut’un karısı
lezzo semra’ilen öttürüyor her gecenin baykuşunu
ve kokoreçci süleyman’ın kalkmadığında kuşu
yatakta hep bi’ beyi’az dizi aşkı yaşayor
kütürdetiyor yezit istiklal’i allahıma
korkma sönmezi ezberleyememiş hürriyet çocuğu
birfotoğraftanoyulmuşsonbahar’da
üç beş kurabiye oğlanın ebesi kayıp saklambacı
zarf atan vebalı bakışların ve ehli davaların
varoşlarda patır patır patlayan kostak tompsonu
deli mahir çekti mi silahı, boşaltır, racon budur
pezo korkut’un bir bacağını üç bacak ettiği gece
kibar falçatanın kız namusu
emirgân’da koruda kıtır kıtır yediği burjik itler
yani anlayacağın, rüyasında herbiri anadan üryan ölü
bi’ tek, piçlerin ayaklarında ammerikan kartalları
kefenleri levi’s marka, metal aksan, acayip ütülü
tombalacı kız efe’nin kıçı kanamıştı ilkinde
topal acı, kör hüzün, çolak haysiyet meselesi
halis bitlis tütünü bastıydı puşt turgut makata
sonra da sarıp bi’ güzel içmişti onu ince kâğât
ardından miki mause eylül olmuştu da
dört küçük domuz’u yazıverdiydi agatha christie
zeynep’i atanın mozolesine yığılmış
bilekleri hepten kesik bulmuşlar:
-ağam, sen kalk..ma, ben yanına kıvrılıram!

12. mart. 1990

p a ş a ç a y ı

o şanslı ifritin ayak sesleri, uçan göz böcekleriyle
saldırıya uğramış gövdenin rahlesinde okuduğu bir
belirsiz kutsal kitap, beyaz cübbe ve açığa çıkan giz
o meyvenin çevresine toplanıp ateş yakanlar
ateşe yıkananların düşmanıydılar zaman çukurlaşırken;
lacivert tenlenişlerin larvalarıydı gülüşü süsleyecek,
iskambil oyunları ve serin mayıs gecelerinin vasiyetnamesi,
büyük dövüşçünün okyanustan
köpekbalığı üstünde çıkageldiği
elektronik dudaklara otuz bir çekmenin yasaklandığı kent
kendi kraliyet ailesi ve küçük imparatorla jeneriği eski
senkronu bozuk aşk tercümeleri, korkunç müzik, evet,
korkunç müzik, yanındaki yabancının elini
tutmak zorunda kalan asra tutsak firari!
cebren ve hileyle sevişen o, iki şey: kül ve kan! ya da
kibar vals ve hırçın tango! arasokakların parlak leylaklarına
demli usare sunan ve ihlil'inden platon buharları tüten kör
eleniş. kör elenişlere yüksek
basınçların bir süre yanmış sıcaklıkları: ateşin profesörü
bir 'seni sevmiştim' mi eksiktir iyi akşamlarda; her gece
bir hayvan türü daha ortadan kalkar bu sevdada!
o şanslı ifritin ayak sesleri, bitlenirken bir baştan evren
virüse dönük hurafeleri ve bakteri hislerle şüphesiz doğru
olan karanlığın bir lahza, kıvılcımıyla, aydınlatarak
hastalık şansonlarını
hayatın en mutlu koylarını ay tutulmasıyla işgal etmesiydi
kopan ip; ispati beyi'nin definesi façasındaydı terkin
ne ikindilerde taze ıhlamur kokusu ne de
hep üstüne pişti diye düşen bir karo valesi

‘özlemekle mi geçecek yaz’ demekten çekindiği vesvese
evet, lutfedilmiş vesveseyi o da arz edecekti irkilişe
hatırlayınız soygunu: hani iyi bir akşamdı hani yine mum
alevinde sigara yakıldığında bir denizci ölür hakikati
karaya vuran kalp, anladığım kadarıyla tanrınındı!
karanlık odada, çekilen ceset fotoğraflarını tab’ediyorduk
kösnül ve kırgındı dünya,
dünyayı pas diye kendisine attığımız rüya
artık kız değildi; artık hiçbirimiz peygamber de değildik:
özellikle isa: ağzını haç açmıyordu,
meryem çay pişirdi bize
ben birkaç kuruşa asamı sattım
öteki saçlarını sattı bir perukacıya
bu gezegende öğrendik ki:
eyer vurulmazmış meğer, vahşi acıya!

k a k n u s

kör noktalar vardır her aşkta
insan doğar ölmez o suçla
orada, o küçük çocukla kalan
ağlar hayatın sonsuzluğuna
kim tutar ki elini bir daha
içini kanatan bir rüya olur bu yara
bir masalın sonunda ölüme
aşkını anlatan bir kadın olur bu defa
hiç konuşmaz bazen gül susar
yaprak titrer acıyla düş yanar
orada, o güzel uykuda hüzün
büyür büyünün sonsuzluğuna

i f a d e *m*

cebirde hile yapamayacaksın, atey üstünde uyuyan kedi yok
samadıkça giden gecenin hangisiyle oyalandığını a yırtıların. azot: örnek vermek gerekirse.
nefes alıp salarken duyuluyor siren ve fabrikalardaki
sır işçiler malın ne olduğunu konuşuyorlar kendi
aralarında; sabit bir gökyüzü altında insan, vücudunu
nesnelere ne kadar yakın hissedebilirdi o günlerde, ölümcül rüyaların soytarılığıyla kalıpları ve
şablonları üstüste koyan hüznün ve mesleki çalışmaları
n sisi bir renkten çıkartıp bir başka renge soktuğu düşün ülürse;
kelimelerin kifayetsizliğiydi zaten bir şairi darıltan ve
yanılgılar ve süreğen nazar deyişleri
nin uzanabileceği; elektrik titrerdi.
Uğultu! Sen yoksun. Makinelerdeki son sonbaharsın. Harf ve
medya, seni kiralayacak sonbahar! Uğultu!
suçla kesiştikçe can vereceksin. Ruh,
tanrısıyla nişanlandı dün. Bir anla tedarik edildim.
Sen Hasret Sayesinde Tedarik Edileceksin. Kesilecek
Sesin! Kesildikçe Sesin, geriye doğru liğmeleneceksin.
Uğultu! *Bil!* Sen öldürülerek ödüllendirileceksin!
nasıl bir teklifse beden yeryüzüne, ben de
o miktar cehalet ve cinnet içersindeyim!
sim ve civardaki mera/sim. O çökerti, o bekleyiş
o ordan oraya giden beyin, beyni küçültüş!
o, beyni kafatasına koyan raks. O ilham.
o ilhamla yerkürelere geri ve sonsuz dönüş!
yükseliş ve düşüş! tekrar yükseliş ve yine düşüş!
bu doğuşa siyah bir matem lazım!
bu doğuşa ölüme kitlenmiş bir serzeniş!
asıl önemlisi seziş, evet kopkoyu, kopkoyu bir seziş!

ve bu sezişe bedelsiz bir ifade lazım!
mesela nasıl mesela niçin delirebilir bir hayvan
siz hiç deli bir jaguarla seviştiniz?!
siz hiç deli bir maymunla orman aradınız?!
şizofren bir kediyle flört ettiniz hiç?!
terkedilirsiniz!
delirmek, abartısız bir terk ve göç biçimidir.
deli! deli! deli! deli!
kıdem ve Allah! ben avuçlarda kendimi geri istedim
siz bana sadece acıyan bir rahle verdiniz!
Anlattıkça içimde artan bir organ var. Kof ve müşkülpesent!
yarım sözlerin çaresizliği ve tohum böğürtüleri!
İşte o an!
ve kahreden!
ve yüklenen!
ve kahrederek yüklenerek belirleyen
o sahipsiz ifade! Benim de
yürür gözüm, işitir ellerim bir gün!
kaldırın kaldırımlarınızı hayatınızdan
ben bağıra bağıra koşmak istiyorum
yüzünüzün arasokaklarında, anacaddelerinde!
ben kalbinizin tam da orta yerinde
çiçeğe atılan tokat, kuşa vurulan tekme!
İşte o an!
kahreden!
yüklenen!
ve kahrederek yüklenerek belirleyen
o sahipsiz ifade!
belki güzel, yahut çekici
belki mühim, ya da alelade!

j i l e t l e n m i ş b i r y ü z l e g e l i y o r u m s a n a a r k a m d a b e l i r s i z y ü z y ı l l a r a y a k t a

önemli değil şimdi bulunulan cephede elinde bir şişe suratla
sırtını verip elektriğin gidip gelip eski sevgilisini sorduğu dudaklarda
yarısı yanmış bir fotoğrafı taşırken kanı dişlemek!
çoktan beridir bu gölde boğulmak isteyen bir çocuk tanırdık
derdi alkol, suyun en yakın arkadaşı böcek ve böceğin
ikiz kardeşi tapınaklar ve yağmur damlalarına matmazel diye
hitap eden balgam kırmızısı adalar! ordaydım. görevliydim.
duydum işte! o kadar!
sahte bir belgeyle aldığım içkimi yudumlarken sıratın ortasında
ellerimi size bırakıyorum bir süre
diye bağırdım uzunlamasına!
ellerimi koruyunuz
ellerimdir belki de vasiyetim
elimde bir şişe suratla
ve jiletlenmiş bir yüzle
geliyorum sana
arkamda belirsiz yüzyıllar alkışlarla ayakta
hatırlarsın
hatırlarsın diye döküyorum kendimi kalıplara
inançlarla ölçüştük, düellolarda vuruştuk,
tezahüratlarla geldik operana
makamını bize bırakacaksın
ellerimi alacaksın bakışlarının satır aralarına
tuhaflığım, yalnızca ciğerimdeki taş tarlasından

o masum orospuluğumdan, senin o..
senin o herkese belinde
bir çift silah taşırken duyduğu rahatlığı hissettiren
bakışlarında
ellerimde
suratımda ve yüzünde
duydum işte! o kadar!
seksek oynarken yerde sürüp fırlattığın taşım ben!
sokaklar silkeleniyor, sen soğuk gençliğimi yudumlarken..
dönüşümsüz bir yükseliş görüyorum metal suda,
aşkla sardım son esrarlı sigaramı diyor yatağımdaki
dişi giyotinden kurtardığım *iki* çüklü delikanlı
karşı apartmanda birileri, birilerini doğruyor pusuda!
iskemledeki pis gömleğimin cebinde bir resmin var..
duvarlara çarpa çarpa söndürebildiğim gözlerimin
annesi kim, babası kim, bu gece nereye uçak düşer
ben nereye kadar yüzüp de yüzme bilmediğimi hatırlarım
hangi sevdanın kapatması olurum
hangi sevdaya *iki* çocuk veririm!
yere düşen kurabiye gibi şehrin gardırobunda dağılırım
kalk çocuk! kalk!
kalk gidip bir yerlerde *iki* kadeh bi'şi' içelim! .
toprak olsam üstüme basmayacaksın!
hava olsam içine çekmeyeceksin!
öyle düşmansın!
öyle aydınlık bir sonbahar ki
senin yaklaştığın anda kalbimdeki kör yangın!
bu yangından herkes kahkahalarla çıkacak
bir sen kurtulamayacaksın!

h a t ı r l a y a n d e l i k a n l ı l a r t a n g o s u

akşamın
sonrası baktığıyla suçlandığı yere kurayazdı yuvasını
yine de yazgısı ertelenmiş tembel kalp de
bilir hatalarını hatırlayan delikanlıların girdaplarıyla
gidip geldiği dolaplarda düşürülmüştür çocuk çığlıkları
ile konuşan bir adamın yeminidir çünkü duyduğu
hisler ne anlatabilir ki ağzını midye kesen ü harfi
bilakis en hüzünlü bataklıktır, mesela pişmanlık huyları
inildiğinde içeri ve çıkıldığında fazla dışarı
o kanlı baraka: aşağıya doğruki tepeler
in doruklarına uzanan barut tarlaları
özlemişlerdir korkuluklarını ve konuklarını
lacivert matem giysileri içersindeki akşamın
sonrası
akşamın
sonrası akladığıyla suçlandığı yere ağlayayazdı acısını
yine de ümidi ertelenmiş tembel kalp de
bilir hatalarını hazırlayan delikanlıların gizli arzularıyla
gidip geldiği vakumlarda düşürülmüştür eşkıya çığlıkları
ve eşkıya çığlığı ki
saklar bir ölü gibi haklı macerasını

a n a ç ı t ı r t ı l a r k ı l a v u z u

cehennemde yüz yok.
bitkiler, hayvanlarla konuşmuyor.
biraz, maya.. biraz, pişmiş kadın eti ve esrar..
sersem!
saçlarımı her gece üç ayaklı atlar tarar..
eriyen sadece kemik.. kalplerim kalacak..
ölümümden zırnık koklatmam toprağa!
kanamalı bir hasta için acele kin aranacak..
nedensiz septik ve görkemli tek bir diş..
kim bilir bize ne!
içimizde virüsler ve afrodizyak bir iğdiş..
yeryüzünün elime yüzüme bulaşan günahını
ancak ibne bir rahip çıkartabilir;
hayatıma hayatın tatbik edilirken
bir kaza kurşunu olarak perdelenir tedbir!
bilakis, şarkı söylerken bıçaklanmalı..
başını kaldırıp bana bakan masum örümceğe
benim dışımda biri lütfen gerçeği açıklamalı..
çünkü benim çocukluğum hepinizi üzmeli!
çünkü gözlerim
başaşağı uyuyan iki yarasa gibi
o günlerden beri tersinden memeli!

p u s u m e t i n l e r i

I.
savurarak
kirpikleri filtresi ıslatılmış ve dişlenmiş
bir kar tortusunun yerleştiği geceden,
dışarı bir balkon gibi uzanan iri gözleriyle
yeni ölmüş bir timsahın
henüz buharlaşmamış şaşkınlığına bitişik
bir ruha teslim ettik elbirliğiyle
siyah kuzgunları.
gagalarımızda fosilleşmiş baldır aryaları.
yurdumun dışı: çelik gemici hikâyeleri.
sertleştirirken gözkapaklarına sürülen
rujlar ve ojeler bir mezara süzülen tenleri
ensekökünden bele eğimli manastırdaki o son
plastik peygamberin o son kanlı miğferi.
sanki
edilememiş, edilemeyen sözlere
tek bacaklı bir şahin indirir gibi
belirsiz bir kan çantası sarkıtıyordu çizik öpüşlere
diklemesine saplanan tozlusoğuk mavi.
vakitsiz ve feci
bir feci vakte bağımlı mülteci
gibi kendi pusumuzda cüzamlıydık.
ben
beni delice seven bir hüzünle büyüdüm.
ben
beni delice çeken bir kainatla büyülüydüm.
her gezegende benim de emeğim var.
işte!
bir avize düştü!
bir avize düştü gökyüzünden yeryüzüne!
kırık!
vah kırık çocuk!

kırık ve vah titrek çocuk!
senin dudaklarınla ıslanıp korkunç ışıltılarıyla aktılar
törenlerle, törelerle, uzak tuzaklarla yıldızlar!
her gezegende senin de emeğin var!
kanatlarımızda tuza yatırılmış topuk iksirleri.
bir sokak köpeğine atılan zehirli et gibi
atarken birbirimize koyaklarda vücutlarımızı
inan tek ümidim yoktu, ümide ihtiyacımız yoktu
belki biraz şevkat, belki biraz umarsız sızı!
tehlikeliydi
dokunuşlarımız tehlikeli ve lekeliydi!
bir şarapnel parçası düşercesine şarap taslarımıza
dışımızdaki hükmün testeresi deydi kafataslarımıza!
beni bir kaşın katil yapacakken öbürküsü teskin etti!
beni bir kaşın vurdu, öbürküsü teşhir etti!
nasıl duygusalım değil mi sevgilim
yoruyor seni bu yoğunluk ve kimi basit mısralar
ama bu uzay macerasında
senin dudaklarınla ıslanıp
korkunç ışıltılarıyla kaydılar
törenlerle
törelerle
uzak tuzaklarla yıldızlar!
gelelim şiirin son dörtlüğüne:
hazır mısın:
yüksek sesle okuyarak geçir günlüğüne:
Bir Erkeğin Bir Erkeğe Teğet Kaldığı Çemberde
Suyun Yüzü Kızarır, Suyun Kalbi Sıkışır*
Bu Aşkın En Büyüğü Tanrı & İsa Arasındaysa Eğer
Gümüşüm! Çavom! Bu Odeonda
Bize Susmak, Bize Sevişmek Yaraşır!
*: Dörtlükteki bu şeffaf mısra
Seni vuracağım hançer,
Hatırlarsın,
Sadece şeffaf hançerlere hüsran
Alışılmamış bir lanet gibi siner!

II.
eğeli
güllerin
ürperen
kokusu
çarparak
alkolünün
göz
kamaştıran
yamacına
üzüyordu
üstüne
çektiği
örümcek
alevlenen
rüzgârı
tüketilmiş
mermi
ıslıklarının
mevzilendiği
şahane
kıkırdak
püsküllerinin
ısrarlı
ıssız
kahramanlığı
üzüyordu
ve
karanlıkta
birikerek
ulaşıyordu
amacına
ölüm
başlıklı
bir
yaratığın

sunduğu
pembe
kör
kadırga
ılık
lacivert
çıplaklığıyla
sepya
telaşlı
soluğuyla
bir
anlık
şehvet
sayılabilir
miydi
o
tahrike
açık
muamma
anlatılmadı
hiç
kimseye
muhtelif
toyluklarla
süslü
naif
ama
durgun-
kasıklara
mıhlanan
paslı
drama
üzüyordu
ve
ürkerek
yaklaşıyordu

âşığına
felaketli
kabullenmiş
bir
erkek
kraliçenin
sunduğu
tahta
pasta
III.
yorucu görüntüler iletiyor telepatik suçlar
suretin gölgeliğine uzanan uyuşturucunun ucunda,
mesela kemiklere çentik bir rimel sedası
mesela şakaklara çarpan loş ve temsili oda.
komedyenlerin kesildiği bir mezbahanın
çok yakınlarında
ya da
ötesinde bir hissin, bir hissin ortasında
havaya uçan yarım dua
havaya konan eksik travma.
bir iki üç
bir iki üç
hakiki boşluğun yalancı boşluğa her reveransında
damarları şaha kaldıran
bir terkediliş
damarları şaha kaldıran
hayali bir karşılama.
yırtık smokinler
sökük papyonlar
kucaklarda bir demet bombalı papatya!
I. yirmi5april. 1995
II. 26. nisan. 1995
III. 27. nisan. 1995

a n t e m o r t e m ş a r k ı s ı

Bilinçsizce şekilleri birleştiriyorsun
yalnızca kesici bir alet edineceksin belki de..
Korkuyorum..
korkularım, geceyarıları uyanıp aya bakıyor
Ay, tanrının bıraktığı parmakizi gökyüzünde!
Ben, bu aşkta uzaya açılacağım yekpare,
diyorsun. giyinmişsin. kararlısın anlaşılan.
Sınırını izinsiz geçen kaç düşman askeri vardı ki sanki
Dur! Yabancı! Parola!
Hiçbir vahşi kurt
insana sığınmaz yaralandığında!
Parola: suskun kalakalan dudaklarda
vurularak yakalanmış firari bir sevgili..
hani
ecelle aramda gerili ses telleri
içinden süzülür ya
rüzgâr gibi bir melankoli
diye yazmıştın, bilmem hatırlar mısın,
tanıştığımız gün çakıltaşlarını kaydırarak
bir ebru ustası edasıyla yalıçapkını denize..
İşte tam bu esnada, şimdi, ayrılırken
casus hatıra uçakları beliriyor ardı ardına
radar ekranı yeşil nemli gözlerinde!
Sonbahara takılmış bir ağaç
çığlık çığlığa nasıl düşürürse yapraklarını
Bir kelebek
nasıl saklarsa ruhunda meleklerin öldürdüğü bir tırtılı
öyle bir trajediyle
Öyle bir dönüşümle kabulleniyorum
kendi doğana sırnaşmanı!
Mutluluklar diliyorum sana yavrum
yalnızca kesici bir alet edineceksin belki de..
Bekliyorum..

bekleyişlerim, geceyarıları uyanıp aya bakıyor
Ay, suçlu bir tanrının robot resmi gökyüzünde!

v a r d ı b ü z ü ş ü p u t a n a n

bu ne tehlikeli mürebbiye: bakınca ezberle
yeceğim bir hadis gibi yaz
geçecekti sonbahara doğru süratli bir otomobil;
ah tabii o şimdi ölmüş
görünen çocuğun bir rehbere anlattığı son
aşk nedir biliyor musun seni üçüncü tekil şahıs
sayan seferde askerin sol üst cebindeki resim
de arkalarda durup başını öne eğen ilk adam;
büyük bir gülümsemeyle geçecekti yaz
dığım bir hikâyenin bütün kahramanları
kutsal bir viyolonselden porteye doğru
geçecekti sonbahara süratli bir otomobil
içersinde sarı saçlı iblis ve herhangi bir tanrı
ya inanmak mıydı çıplak modelin apışına yağan
kar, teni tutan boran, ağzı kitleyen zemheri;
istikrarlı bir çekiliş yaşıyorduk sevişme
lerimizde memelerimiz vardı büzüşüp utanan
ların önünde hatim indirdim dudaklarımı
dudaklarınıza matem tülü üstünden
yazdı

ç ı t ! k ı r ı l d ı m

ipi ipi ipi tuttum
içinde
gül dolabı açılmış.
macera sağdıcı aşkınla
çekilmez rüzgâr, ağla doğadan,
atar kan atarken atarken başlayan kalp
bilmezsin lanet, uykular çoktan
rüyalara mümessil, işte o harp
kaybedilmiştir; çocukluğunu özler zaman;
ben şimdi geceyi nerede senden saklasam,
küçük casus gözün, kaçışır taylara
bin birinin sırtına bin birinin sırtına
içinde
gül dolabı açılmış,
dikkat et, üşürsün solarken,
şal bir güz al arkana.

s u a l l e r d e k e n d i n e r ü z g â r t e r s

elektrikle yaptığı bir sözleşmedir kelimeleri:
büyüyü uyandırmayın;
yumuşak otlarla kuşatılmış nehre küsme!
eklemlerin gecelediği suallerde kendine kesin yalanlar uydurur;
esnenir dağınık gözkapaklarının örttüğü çıkıntılardaki yosmayla,
atın kalçalarına doğru paramparça bir farenin süiti!
nedir?
geri geldiği gün öldürülecek bir yabancıyı taşıdım bugün
tek birşey inse içine, kalbine saltı iade ederdi adı,
zoraki değil! zoraki olamaz davetindeki acı ifadesi
ondan sonrasını kaldıramaz okyanuslara yem veren lahit
birbirine sürtülen iki dağ arasına konan şahin
beni ruhuna dolduramazsın kara su,
gelmem sesinin ıslaklığına!
ellerinle çıkılmadı pamuk, ellerinle doğranmadı ipeğin orospusu,
zorlama solmaya kâğıtlarla örtünün birlikte çırpın
dığı ahuyu
ters dönerse iklimin kasıklarındaki ölü götü’
farkedilmeyecektir parmakizlerine biriken
mecburi cinayetlerin tizi!
ben elbette külün rençberiydim gençbirtoynakken cemremde
diz çöktüğüm zulmün ve hüznün eşitlenemez varisiydim,
kanımdan başka yoksa da delilim ve şahidim
rüzgâra yanlış eklenmiş kavmin ceremesini çektim! rüzgâr! :
renge tahlil teklif eden *muamma!* kristal! :
yıkılması an meselesi olan mekteplerin risalesi:

çakmayacak!
bağırırdı, hatırlanan uğultuyla: büyü! büyü! büyü!
suallerde kendine kesin yalanlar sokturur;
kızları kadın, kadınları anne yapan aura!
dalgalanan bulutların şimşeklere çarptığı körfezde
batan
dümeni afrodizyak kalyondaki latent alabora!
ve güverteye serili beyaz tüller, pazen kumaşlara saçılı
cam boncuklara yansıyan aşk marşlarını bilen o
deminki rüzgâr! :
damar dökülmüştür! *hidrojenle eroin kardeştir!* kim
kim karşısına bir *bir* gibi dikilir ve kanar zalim saadetin!
bakma! bakmayın o sımsıcak sıvıların aktığı ağızların u zandığı
dar kutulara sığmayan karanlık mahlukların anlık kor
raksına!
haber var mı?! kir soyulur mu?!
ateş taşar mı?! söz solur mu?!
kimse tutmadı vücudunu.
gözünü almadı yalpalayışın. kaldırmaz bu yükü ölüm.
kısaltmaz kainatın kiraladığı dünyanın ömrünü. biliyorum
geri geldiği gün öldürülecek bir yabancıyı taşıdım bugün
tart beni kusur
em beni kum!

f a s s b i n d e r

kanı dönmüş işte. maymun ne yapsın.
denizciyse.. çiçekleri bilmez o. beyaz
bir satırla geldiğinde, çocukların gözü
önünde
sürdürdüğü ıslaklık, hatta suç..
okşanır. uzak. renksiz meyveleri var.
istemem. caz durur. sarılır. danseder. nü.
kim. nerede mezarı. öldürülmüş mü.
elinde bir bebeğin kafası
onu ekleyeceği bir sonbahar arar. bulsa.
takacak. anlıyor musun. gitmeyeceksin.
öp. pişir. misafirler aç / misafirler pis.
bant sardı. onu konuşturamadılar. onu
götüremediler. çiçekleri bilmez o.
saten miço. leylak miço. orospu miço.
geminin kıçında miçonun adı yazılı
spermle. geminin canı acıyor.
filikaları yakmış kadınlar. kan dönmüş işte.

i z l e r i n e d e n s e y r e d e n

soylu soyunuş gecesi
sözcük öldürmekten dönen soylu unutuş kuşu; han
çerime erkek çıkartır ağrısını ve duadır bir çeşit
dokunması dudakların geçerek başka dudaklardan; Seni seyreden
cerrah çocuklara, o kayıp yalnızlıkların arka çiçekleri
ne, harbe girmiş kentlere ve yaşlı müzisyenlere, ilkokullara,
izi yitirilmiş meryem aşklara inen yolda bulduğun
ve baktığında karşı kıyıda kendini uykuya yatırdığın
d ü r b ü n ;
oysa kalbi ikmale kalmıştır dünyanın, ben sen çıplak
yatarken göğsüne vuran siyah mehtabım der su çatlarsa,
su çatlarsa akmaya başlar son kalan gözü hüznün,
su çatlarsa yanmaya başlar öncelikli ten. bir Benizkızı
yüzer yüzünde o delikanlının, *Kama* ile açılır artık Sözlük;
çetelemi kiralık melek tutar;
bir hazine gibi çıkartılır açlığım ve hayvanlığım
koynundan bakırın; bir dalgayı atar omuzlarına şal
yerine denizden yeryüzümüz, bedenimiz yere sıkışmış
yüzümüzdür; bir cinnet çetesi kurarım bütün üyeleri
akşam olan, sana sokulan, ellerini ellerime tıkıştıran,
evsahibi barınağından attırır baharı ve martla
ağustostan doğma bir vahşi tay olur aşkım;
kim bilir
akort bozulduğunda ben nerede ölmüş, öldürülmüş olurum
parmakuçlarımdaki, avcumdaki bu çivi izleri neden

ö b ü r

kayalık, kaygan bir zemin üzerine teslim edilmiş zoraki
kutuların tozlu dillerinde hepbir ağızdan lanetlenen
mağaraların mihraklarındaki çıplak, abdal adamların
kinayelerini sevmez insana muhtaç gökcisimciklerinde
mahşeri azgın bir karı gibi koynuna almış tabiatların
kılıksız çelişkilerinde apansız beliren ruhsatsız endişe;
zimmete geçirilen şaibe! der!
akılda sıkı sıkıya tutulan muhbir buğu
ve henüz adı konmamış hayvanlar
şimdi nerelerde birbirlerine geçit verirler de
ölüm, elinde yanan bir kibrit çöpüyle durur
ilk ateşi tutuşturduğu cehennemde;
tek şıklı o çirkef kutsanışın ileri geri gidip
gelen dansöz göbeğinde sıkışıp kalmış eski mi eski
artık kimsenin sözünü etmediği paslı ziller çaldı mı
doğru kainat sınıfına derse koşan mikro talebelerde
kalmış olmasın kibritlerin zoraki kutularındaki
çocukluk anılarım hamamböcekleri;

f ü m e

kadını öldürmeme yardımcı ol
dedi tek basamaklı muhakeme üzerinde
kırmızıya tutunarak ayakta durmaya çalışan
gün adamı rüzgârı entarilerken de, geride
ovaları ağ yapan bilicilerin yorgunlukları
birikmişse de onları satın alarak geçinen
saatten çocuğun kırparak geçtiği
sözlü denizlerin upuzun yarıkları boyunca
uzanmış uyuyan büyük böceklerin ağızları
nı birleştiren siyah kalın çizgide yürüyen abbas
gereken gerçeği harekete geçirmiş ve
çarklarla bobinlerin birbirlerine karışmasını
önleyen suni izdivaca tanık olmuştu bile büyü
aracılığıyla; o gürültüde büyümeyle meşgul
olma inancını benimser benimsemez rah
iplerle imamlar özel bir dans ederlerken ben
ayakparmaklarımın ucunda dönüyordum arda ben; ben
döndükçe kafatasımda ters yöne çevriliyordu beynim
cesaretini yitirmiş topraklar güllerini
uzatarak uzlaşıyorlardı lalelerine, el
meyvesi veren ağaçların dallarına güceniyor
ölülerini taşıyan kuşlarla, aşk
-ateşin kasasında saklıyordum- şarkılarımı.
gelmiyordu
açılışıma davetli yeryüzü.

g a r a m

yeryüzünü gökyüzüne itiraf ederek başlıyorum:
vardın; klasik döşenmiş yüzünle
bir gemi indirilir gibi denize
indirildim sessizce bedenine, o gece
dudaklarına sığınmış ölü martınla hep
söylenmesi askıya alınmış aşk adına
ballarımı aldın en güzel çiçeğimden
ne sarılıyordum kabusuma
ne de bir müzik parçası bitiyordu,
itiyordum sesimi kulaklarına doğru
duy beni duy beni duy beni Hayta
tasarlanmış bir gezegen değil bu
ormandaki tek yalnız hayvan benim
kar yağıyor üşüyorum donacağım Hayta
avcımı arıyorum bir çabuk
istediğim, sıkılacak bir kurşun
kendi kanımı görmek istiyorum Hayta
bir gelinlik gibi giyeceğim kanımı bir başıma
kocam karanlığın ruhuna uzanacağım sonra
duvağımı en korktuğum canavarlar kaldıracak
ve ağzıma deyecek hafifçe uzay
bekaretimi hüsrana saklıyorum Hayta
tasarlanmış bir gezegen değil bu
tanrı dediğimiz, şaşkınlığımızın karakutusu
ellerim artık senin suyunda denizyosunu
felaketten arta kalanlar senin olsun
gözlerine deprem olmak için ne yapmalı
kasıklarını yıkıp geçen sel
kim bilir şimdi nerelerde ve
şimdi hangi güzel çocuklar çırılçıplak
yüzüyor içinde, yüzüyor senin için de!
Hayta! mum bitiyor
Hayta! padişahımı devirdiler

sarayda nereye saklayacağım küçük şehzademi
ve tahta atını
o da ağlıyor
biz bu yalnızlığa ne zaman yazıldık
ne zaman günışığına çıkarttılar sevdamızı
mektuplarımızı taşıyan ulak niye öldürüldü
mektuplarımızı şimdi kim okuyor
mektuplarımı şimdi kim yakacak
bak, öfkem firarda, Hayta!
bak, öfkem firarda!
prangasında yasadışı güller açan;
madem kalbime bırakılmış şu yeni yurdum uçurum
ilk kez, ama ilk kez
yeryüzünü gökyüzüne şikayet ederek başlıyorum
ölümüm evcilleşmeyecek asla sen olsan da Hayta!

a y a r a l a m a e t ü d l e r i I

Sonra aniden geyşa! Bilinçsizce,
bir anlamı olmalıymış gibi bunun
önce biraz tedirginlik ve öfke,
ardından çokca telaş ve savurganlık: Tahmini
gezegenin son astronotu -Niye Kimse
Fizikten Sözetmiyor Bu Evde -Ve Ben Niye
yukardaki, aşağıdaki komşunun da çocuğuyum
annem kilitlerken cinimi kilere; *Daniel* Hatırladım
şimdi, bazı mayıs aylarında ellerim olmazdı Ve Ben
çoğu kez Janis Joplin ve Jim Morrison Baladları
adına şarkılar da söylenmiş sonbaharın
sonra aniden çıkagelmiş unutulmuş bir kuzeniydim;
O A d a m Terasta Ne Yapacaktı
K a d ı n ı Gerçekten Seviyor muydu
K a d ı n Bebek Beklediğini Neden Söylemiyordu
Peki, *A d a m* Bazı El Yazmalarını Nereye Saklamıştı
geyşa! beni işitiyor musun, geyşa!
bu buzlu cam, bu buzlu cam diyorum sana,
bu buzlu cam hangi filmimin jeneriği.. Ah tabii,
kalbim, bir içsavaşta kaybettiğim fosfor at!

a y a r a l a m a e t ü d l e r i II,

Melek hastalığı: bir dokunun titiz Aranışı
müfettiş bir cin gibi bakarak tutunur gözü
akla sonradan gelecek olan sırtını duvara
vermiş gülüş, dişler arasında sıkıntılı dol
aşan tırnak, üstünde Manhattan ve beni sev
en tilki, cevaplamayacağım mektuplarım va
r; bir merdiven var sonra çıkıp da inmeyec
eğim: infilak etmiş bir yaradılışla yakl
aşıyorum gecenin gecenin kanlısına elim
de yalnız
ca bir
fırıldak ve şehir haritası bir gül oros
pusuyum bir gül ib
nesiyim bir gül bana söyle bir
tek ben duy
ayım neredeyim ne yapıyorum ve sen neden nered
esin, ama
ay aralama etüdlerin
desin ay de
orada desin
a t t e ş b ö c e k l e r i
yarayı okşadıkça dökülüyor kabuklar) ... (diyemezsin
oysa belirsizliktir
ormanlarına pusu kurdurtan hayvanları. Kim bilir
hangi çağın karanlığında iki ateş böceği
gibi iki omzuna konmuştuk sevgili siyahını öpecek
ve ölecek olan, kanını
terine nişanlamış o yaralı delikanlının.
hayır, bugün inanmıyorum ben gitgide büyüyen ellerine
ellerin büyüdüğü şehirlerde
gözlerin ettiği sözleri kesme cüreti gösterilir
ve o kesilen sözlerin üstüne
oğlanlardan yüzülmüş ipek tenden tüller serilir

gümüş yünden kuşlar örtülür
gideceksin. *belli.* git o halde seni çağıran beldeye
benim ilmim sistir de!
benim ilmim suçtur de!
ve unut sonra o iki ateş böceğini
kaldır başını ardından
gökyüzünde tek bir ateş böceğinin
bölünüp
kendisinden iki ateş böceği oluşunu
şaşkın bakışlarla, utanç içinde gözle!
benim sisim sensin de!
benim suçum sensin de!
belli belirsiz bir okyanus beni üstlensin
yarayı okşadıkça dökülen kabuklarla dolu sesinde!

m a n t i p a l a s

ters yönden geliyor elinde palaska ve deri pantolonun
altında iphis’ten süzülme bir istiridye ah
nohut tuvallerdeki az filiz yukardaki
pırlanta patlatan bahçeyi dipteki ölü ser
aya sürükler - kalçalar garajda trompet ça
lacak) adam gelip dokunup nefesini alıp g
ötürürse
beyoğlu, mahmuzlarını taksim’e vursa
kırbaç elden düşse *fiuvv* allah muhafaza! .
lastik! lastik! gözlerinden biri takılmış gözbebeği d
önüyor da kirpik iğne takılmış *fiuvv fiuvv*
ediyor haremağasının nur içi mağarası..
şapkasını çıkartıp öyle giriyor a; atıp bacaklarını o
muzlarına inletiyor tükürüksüz hançer kab
zasında yumruğum kınında yumruğum arka
sından yaklaşıp şehzadenin o kumru tarihinde
n tek tüy tek kıymık tek çubuk tadilatdak
i gövdeleriyle ön kesen bodyguard cüceler
ibne!
çekil!
elleme! uyku haplarının arasında ne arard
ı tek taşaklı basistin parmaklarından aka
n hırs cinleri! salta similya! sanırım si
z biriktirilen kana naz yapacaktınız ölüm
fiuvv çekerek geçmeseydi kalbinizin boyay
nasından, geriye doğru dönüldüğünde boynu
zlarından salkım salkım nefret ve aşk top
landığında trompet) nasılsa esrar da içil
ecek zıvana yerine kafamı takacaksınız da
İbneler koleje gitmeyecek, otomobil orada park edecek
fiuvv deri pantolonun kapısında oğlanlarl
a dansederek şarkı söyleyen muallaktaki u
ğraş, sözünüzü unutmayın, kendini ölümler

le özetleyen bir adamın *fiuvv*uyla gülümser özkedibalığıgillerden gelme büyükoğlum!

l u c k y l u k e

bir tür sana yatkın canlı
gibi ilerledim adım adım
buzdolabındaki son tene
alkolün gerdiği ipteki cambaz
düşerken su ile yaralanır ve
sürtündüğü hava ile iyileşirmiş
ya, ben, çağrıldığım her ruh
seansında, bütün sorulara
EVET
dedim. Hatırla! biz hep
reenkarnasyonlarımızda
iki kızkardeştik gerisin geri..
hatta bir keresinde..
ah, unuttum! Sır'dı! Bağışla!

k e d i , p a t i , k u y r u k, b ı y ı k, r ö y a

ateş çizerken yüzünün arkasındaki genetik kalbi
fırsattan istifade bir yalanın yeminli şahitleri
ölüm tarihi: çevirisi imkânsız bir aşkın tahlili.
sonbahardan sonra hiçbir kan akışkan olmayacak.
kopartılan alt dudağın yerinde çünkü
şevk süsü verilmiş bir sihirbaz kostümü.
düşülen kuyunun suyuna karışan insanı sever şiddet,
biraz bok koksa da her sevgilinin elleri için için
bu gece nöbette asla öksürmeyecek anarşist çocuklar.
barıştım ağaçların nikâhlandığı ormanların rüzgârıyla
şimdi benden sonraki indirsin süet pantolonunu.
bıçaklı plajın yüzme bilmeyen güzel cankurtaranı
karşılık vermeyecek sevgine o gül balığı!
senin bir arpı dolaşan delişmen parmaklarını
emecek emecek
emip duracak tenden buharlaşan sperm yağı!

ş a h e s e r b o k h a p ı

eskimiş kuş pazarlarının gri yıldızlı mahcup
süt tankları'na düşmüş, kumaşında kimsesiz
*b*ir telaş'ın (el) parmaklarının uçlarına saplı
dikiş iğneleri'yle geri çekilirken çok tekrar
ettiği bazı ayıp dış görünüşlerin tahr*i*kiyle
olduğu yerde dönen kafa'ları parçalamayı
planlaya*r*ak yaklaştığı ve ürperdiği o benz*e*r-
Siz şiddetin ve tavana sıç*r*amış kanın nezdinde
k*o*ntrol altına alınamayan kanat çırpışlar var.
yanlış k*i*litteki ya*n*lış anah*t*arın yalnızlığıyla
geceleri-dolun*a*y, gecele*r*i-onay*l*anm*a*mış ödün,
geceleri-burkuk ruh, geceleri-*s*isli sim:
gölde yüzen geometrik şekillerin etkilediği
sözcük çuvallar*ı*nı taşıyan tabiat hırsızı kadın'
La ne konuşabilir tek sıra halinde yürüyen
muallim karıncaların manevraları.. yüzün*d*eki acı
ifadeyle sakallarını s*ı*vazlayarak bakan yaşlı
tesadüf uzmanının deyimiyle: her hedef, karşılıklı
kurşundur birbirine işte o kadar.;
tahammül sınırını aşan aşklardan aşağı eğilip
yansıdığı sinir hastalığında büyük bir uykusuzluk
yudumlamaya çalışan, taşaklarından boynuzlu
zaman hayvanlarının sırtında, siyahla mo*r*u
buluşturup barıştıran gökyüzü kuyusunda kim
boğulmuşsa işte o kadar.; onun muhbir olduğunu
farketmişt*i*m, dedim. zambakları okşadı. mecaz,
dedi. Evin bir köşesine yeryüzü saklamış.
Kaygan Kedi'nin merakındaki Sülük emiyor düşü.
Bir*b*irini tamamlayan iki haiku gibiydi gözleri,
dedi. Kaç organı olduğunu ezbere biliyordu.Af
dilemedi. Tanrının yukarda*n* bıraktığı dilekleri
burada insanlar tutar işte o kadar.; onun benim
suçortağım olduğunu farketmiştim, dedim. Kafamı

götürdüm. Ayaklarım, bizimle gelmeyecek. Çünkü,
evim çizgilidir. Korkularımın direksiyon hakimi-
Yeti yoktur. Dağ durgundur. Kar suskundur. Atın
kölesi hız, dudaklarda deli çırağıdır. Amcık Ağız-
Lılar diye bağırır cinler salanırken an be an
ufalan canavarların an be an büyüyen kulvarlarında.
kan kahkahası bu işte o kadar.; onun ay olduğunu
farketmiştim, dedim. ışıkları söndürdük. kapıyı
kapattık. üzerineuzandıkbirbirimizdenakankırmızı
şarapların.

i s a b e l , s e n d e n b u n u b e k l e m e z d i k ! / 1

durdu durum.
köşede indi kopuk kadın bacağı kokarca.
jartiyer lastiği, hafiye için nazik flu.
yok, ıstavroz mu sıkışmış.
yok, ispiyon da indirmiştir kepenklerini
hadise hadise yok. polis!
mercan bulutu. ızgaradan sızan.
telifi ödenmemiş hayatlar adına.
kuvvetli bir nar tanesi akvaryumunda
ters takla atan tek mumlu şamdan.
bagajda fal açtım.
leylak rengi avuçlarımdan huzursuzum.
leylak rengi papuçlarımdan pek memnun.
durdu durum. biliyorum vahim.
ne olacak karşıdan karşıya geçsem
kıçımda bilinmeyen bir ülkenin başkentiyle.
yaraya parmak basmak, hafiye için bariz flu.

i s a b e l , s e n d e n b u n u b e k l e m e z d i k ! / 2

dudakların zührevi hastalıklarını taşır kalp.
kaç kulaçta ulaşır buraya şu yıldız, şuradaki.
hani konuşmadan sakla adana kal da.
var, civelek ateşin göbeğindeki sim halkadan
geçemezsin, demişti ya büyük rok yapan el.
taklidi aslından ayrılamayan olarak kaldı
kuru sperm.
-bir anda terkedip gitti, dedim.
-plakasını alabildin mi, dedi isabel.

i s a b e l , s e n d e n b u n u b e k l e m e z d i k ! / 3

okyanuslar, taşı gökyüzüyle ovalarlarken nergise
arsenik sana herşeyi anlatacaktır
dev bir hayvan postu altında gelir tüm sesiyle
nadide kristallerin kasıklarını buğulandıran
şahlanmış ebruli buse;
isabel: muhteşem hafiye.
yorgun düşmüş gezegenleri çeken kağnı
söyle
hangi çıkrıkla vücudun kuyusudur o ağıt,
o belirsiz melankoli ve zımpara kâğıdı
-ki
bir ölüm, bir ölüme düş diye göründüyse;
uzanmış eriyen uğultunun tasviri olan zaman
parçalanan lütfun peşindeki romantik göç
deep purple'dan april'ı dinle
elden ele yaşlanış
elden ele pespaye vesvese!

i s a b e l , s e n d e n b u n u b e k l e m e z d i k ! / 4

uzayın ortalamasını almaya çalışan mahluk!
kuytularda değil sanki artık inanca medyum haybe;
süpermarketlerde tanrı satılmaz
korsanlar yataklara define gömmez
eğri dudaklardaki zoraki sözcükler mabedi!
eğri gözuçlarındaki kolay gözyaşı orkestrası!
eğri çekilişler, eğri terkedişler geçidi!
sözüm olmaz ezele
bir köpeğin bilinçaltına eğer
bir kedi leşi yerleşebildiyse!
isabel: kontrolsüz hafiye.
dönen pervanenin içinden geçen aç bakışların
lime lime olduğu, döküldüğü o korkunç dönence!
evet
ben, çok uzaklardan gelen bir yabancıyım.
ancak
himayem altındadır o hiç gitmediğim dağlar!
şüphesiz
bir kutu uyku hapıyla kazanılacak bu savaş!
pestili çıkacak yalnızlığın!
sağın beni samanyolunun dışındaki oluşumlar!
ben, sütüne hırs karışmış bozbozuk bir acıyım.
isabel,
cesedinden
başka bir ceset çıkartabilir misin cesedime!

i s a b e l , s e n d e n b u n u b e k l e m e z d i k ! / 5

Uyandığımda yatakta çırılçıplaktım ve tüm vücudum,

i s a b e l , s e n d e n b u n u b e k l e m e z d i k ! / 6

kullanıldıktan sonra dünyanın merkezine saplanmış
bir maket bıçağıyla kesilmişti
içorganlarımı dışarı taşımıştı biri
boşaltılmıştım
ayrılığın aralığından içeri delilik bakmış, günışığı
s ı z m ı ş t ı
sesimle ittifak bir kafile halindeydiler
sinir sistemleri çalışmıyordu onların
wanted: *kayıp bilincimi arıyordu ruh avcıları*
naylon poşetlere konmuş arkaik limanlara
artık serseri hiçbir gemi yanaşmayacaktı
farkımdaydım
galiba kendimi yalnızca
bu defa
bir kereye mahsus
gecenin ayyuka çıkmış kuklalarıyla avutacaktım!

i s a b e l , s e n d e n b u n u b e k l e m e z d i k ! / 7

sevmeye kalkıştığında beni
-isabel, dur, demiştim, daha çok şey var yaşayacağım!
o ise
-oysa,
demişti, bir tek bu kaldı benim yaşayacağım!
yön göstermemekte kararlıydı pusudaki pusula
hangi trene binsem numaralı
yerimde yabancı bir yolcu oturuyordu!

i s a b e l , s e n d e n b u n u b e k l e m e z d i k ! / 8

6 deyip kestirip atmak yerine
1+1+1+1+1+1'i tartışarak mı geçirdik
onca acıyı,
neden gurur saydık acaba
işin kolayına kaçmak'la öz'ü birbirine karıştırmayı
çiçek nasıl toplanırdı unuttum
isabel, sen de unuttun mu
sevişirken direksiyon hakimiyetini kaybetmeyi ve
insan teninin en tehlikeli havzasından
o kapkaranlık şarampole yuvarlanmayı!

i s a b e l , s e n d e n b u n u b e k l e m e z d i k ! / 9

görüyordum
kedilerden bakınca sonbahara yatkındı yüzün.
denizi seyrederken boğulmaktan korkuyordun.
hissediyordum
deniz de senden çekiniyordu!
henüz anlamıyordum
yaşım sana tutmuyordu

i s a b e l , s e n d e n b u n u b e k l e m e z d i k ! / 1 0

gidişinden asırlar sonra
bir yaşlı gökyüzünden öğrendik gerçeği
isabel!
isabel!
sen yarısı masum erkek, yarısı mahlas kadın
neden ama neden
bize kardeşin anabel lee’yi hiç anlatmadın! .

1 8 n u m a r a l ı k a y ı p v a l i z

enderunlu fazıl’a..
defter-i aşk’a..
ve
elbette sana, canım dostum
tamer demiroğlu (1964-1992)
takdir; kalbim piranha; tektir
kemiriyor aşka verdiğim kuyumcu dükkânını ve
mimlenmiş piranhanın iççekişi
bilinir
gibi yazılıyor içimdeki öteki kaç kişi
ödevse, nesnelerin derisi yüzülebilir mi
ki, sabit sayılar elde ediyorum
böldüğümde kendimi yeni başlangıçlara, örneğin
avrupa’dan asya’ya akan bir ırmağım
da, delip yeryüzüne çıktığım nokta bir başka uzayda;
s
avunuyorum; infilak etmiş laboratuvar gibi yanıyor tabiat, söz
etmiyoruz yetinilmiş dışlanmışlıklardan o balkondan bana
bakıyoruz hep beraber eski giysiler giymişken kadınlarınız
ellerimden boşanacak -rahatsız konuğum, yağmursa- ;
bir zamanlar’ı hatırlıyorum tabletlerden ve erimelerden
mümessil çığlıklarıyla nemlendirirken aykırı hacim mesajlarını
gökyüzü yukarda diye inanmıyorsunuz bana
tanımıma yerleşik o korkunç operanın başsız hayaletine
sunduğunuz plastik paris, örneğin
okullardan birlikte kaçtığımız azot dolaşımı, genç yalıtım,
belirtilen kitaplarda değil yüklem oluşum
bilinçaltını merak ediyorum sevdiğim kentlerin, ve
o an başlıyor yangınınıza bir bidon benzin gibi sokuluşum!

Erlik Körmös'ün Metaneti,
başka kitap'ın serasına yerleştirilen
ipek tabanca (ay izi, pembe) benim
ilginç et yaylalarıyla iddialı ettiğim
son kıvrak dans, avlularında uzun
Sihir birikintilerinin; Kırmızı soluşu
Takip Et, alazdan ağızlarıyla tipi büyüten
parslar, kışı tinelle inceltirken, Takip Et! Bir
erkeğin Erkek'i nereye biriktirdiğini
yolculuk ve peri masalları korkusuyla, dirilen
kırıntısı yaşlanışın: bırakın kendini
dışarı atsın bahardan, o belalı kalaycı;
(kondüktör kompartımanın kapısını açacak
-"burada değil aradığınız valiz")
çözülürken bir başka bakımdan düğümlenen
teneke ten Düğüm.
Bilinir, camın ardılına dek gelip takılanN
zen, zembereği boşalırken renklerin. Başı kopuk
hayaletin yüzüne dağılırken kripto kan,
adı duyulur albıs'ın yüzeyde; Uçuşur öznesi
karşılık bulamayan Tanrısallığın. Kusursuzdur
artık ur; uzak evrenin iç mezarlığında;
(-"denizin hangi yaralarından
düşmüştür deniz kabukları")
bir mücevherin yumurtladığı zindanN
imkânsızlığın saf doğruluğunda,
Vücudun tüttüğü yarınlar
yayılırcasına tül gibi sebepsizliğe. Aksilikle;
Şehvetin kozalağında gün saklanırken. Koku
çömelirse görüntüye: Oradayım. Oradasın:
ölüm şansı. Oradayız seninle.
Nereden gelmişse taşımaktır herşeyi sureti,
büyük kaslı zamirleriyle; saadetin π nüvesi
seskafesi seskafesi: sesin üvey kellesi
Kopsun!
indirgiyotini koparonu Ay Ey Phallus*

katılsın öz magmasına mor meni
özlediği gerçek sesini işitsin seksin fedaisi;
Yar Basıncı,
özenli rahibin çantasından çıkanlar:
kristal eğe: (bir halojen ovayla paketlemişti onu madam),
Yasak sevdanın Gizli oturum belgeleri: (küllerin avukat-
lığını reddetmişti alkol, filizlenirken içdamarlarıyla
perifere doğru alacaaydınlık; akbabalar havalan-
mıştı göğüs tüylerinin arasından ve avcı doğrult-
muştu tüfeğini; gözgöze gelmişlerdi boranın işvesiy-
le),
ben, adamım valizini kaybeden; Kremli Paşa, sıva
zlayarak sakallarının cülusunu;
-parmaklarımı mürekkebe batır. Devşirme Kervanı,
KurtOrmanı'na gömülsün..
(bir yangının yaprak döktüğünü görüşü ilk delil),
(merdivenleri inerek, tanışıyorum karaltıyla; orada
tokalaşıyor mermi ile rectum otelin patlak beyaz
ışığını ilhak eden istikametsiz böğürtü; yırtarak
alttaki koridoru boydanboya, hızla ilerliyor in;
yurtsuyor cesedimi otel, büyütüyor cismimi, gerçek
ergenliğim buruştuğumda başlıyor işte; baştanaşağı
seviyorum duruşumu, kuş saçlarım *tut kulpumdan beni*
dalgalanıyor gagasında siyah doktorun -yalnızlığın
ilk görgü tanığı-, tepesindeyim alto saksonun; a
ğarıyor sayfalarım, siliniyor yazı seyrederken yaram,
kaçan serseri aşkı ; denizfeneri, denizin içine
doğru ters yapılıyor bazı kıyılarımda),
ölümümün metresidir yaşamım;
şifreler.. ulu duruluğun esans koyuluğu—
şifreler.. özgürlüğün içyağı—
şifreler.. cazını, esrimiş iri delikanlının
kadınının geldiği vadiye götürecek, zambak
larla, devedikenleri ve hatmiler arkasında;
eşyanın toz giydiği sundurmadan bakarken

geminin kıçında bir meleğin nüfus kâğıdı
gibi durup, upuzun saçlarını rüzgâra banarken
biçim değiştirmiş yüzünün kliniklerinde
radyoda karşısına ansızın çıkan bir istasyon
gibi kaçak, gibi abartılmış, gibi mecburen masum;
şifreler..
suçlu diye yakalananlar::
muazzam kuryeE
topal sopranoO
sarp içsesS
tartaklanmış rehberR
y
eriyorum: valizimdeydi kalbim
muazzam kurye'nin satranç açılışı:
ağaca tırmanan
sonbaharın, uzun alev kuyruğu, boynuzları
çatallı cihan dili ve tıslaması; kırarak
toy dalları ve emerek iğdiş edip yaprakları
büyük bir şikayette bulunmasıdır kimi
gerçeküstü hamlelere; gizliöznesiyim
fosforun diye/bilmekte beklentisinden
cenk
geçen gecelerde çok yolcu kaybetmiştir yol
haritasını;
korkuyorum bu haberi ulaştırmaktan kendime:
cüce padişah ve kambur sadrazam; muazzam
kuryelerdir bir bilgenin beyninden yüreğine
biçim ihbarları taşıyan;
valiziniz mi, hani şu:
kilidini açan anahtarın, içinde
kilitli kaldığı
ilk çocukluk giziniz
topal soprano'nun prelüdü:
tersindedir evrenin
o mukaddes hayvan sustuğunda
sunulduğu hastalığıyla bir çeviri hatasına konulmuş

matematiksel ifadesinde çoğu kez
bilinenden yana
ne yaradılışına uygun bir medeniyet
ne de arzın hükmü
belirtildiğinden çok daha fazla
soyguna da karışmış
tek gezegende aşk elbette inandırıcılıktan uzaktır
ama çıldıranın rüyalarına acil
müdahale yapamaz hiçbir seziş
eğer haklı çıkarsa
çiçeklerin adını değiştirecekmiş
valiziniz mi, hani şu:
gizli bölmesinde ay tutulması olan
sahte vaftiziniz
sarp içses'in zaaf filikaları:
varsayımdan artan yerkürede son dördüzün gölgesi:
ahlat-i erbaa;
dem: viran olmuş cinnet sultanı
balgam: kışa düşkün kaynama
sevda: laf gölünün şeffaf kuğusu
safra: pusu hususunda yanlış bir saptama
gibi O
ermiş karanlığın raksını filme alır kir zaman
o tüm gayretlerin lanetlenmiş, hırçın köçeği!
o tüm seçeneklerin hülyalı, hain köpeği!
o tüm ihtimallerin katili, hain patlama!
(-"deniz savaşlarında balıklar nereye saklanırdı..)
içinde bütün hayvanlarıyla çığlık
çığlığa yanar bir hayvanat bahçesi, arzunun:
aslında, insanın cebir karşısında zayıflığıdır, aşk!
orgazm, sıfırdır
oluşum durduğunda!
-tahmin etmiştim bu ihbarı, TO
diyeceksiniz R
bana kalırsa, unutun gitsin TU
çoktan 18

parçalanmış bir cesede tabut oldu valiziniz
tartaklanmış rehber'in üşümesi:
geometri ve livata devam edecektir
kaldığımız yerden;
ne gettolar ne de tarih mimarisi:
hiçbiri değildir
hırçın ve korunmasız davranışın yanıtı;
tek seçenek var:
bir bitki gibi böğüre
böğüre kendi ormanında
çürümek! İşte o zaman cinayetimiz
aydınlanır ve biz
o zaman karşı konulmaz ruhlarla
değişiriz üstümüzdekileri;
bağışlayın bayım, ama
hiç iplemiyorum
L v alizinizi
kabullenin, hakikat şu ki, asıl kaybolan sizsiniz
yine de meraklanmayın eğer
tanıyorsam on sekizi Û
o sürüyordur bu macerada da
takdire değer, asil izinizi
T
öğrenilmiştir:
on sekiz kulaçla geçilmez
meçhul, ecmel denizi
hükümdar dahhak şimendiferi'nde cinayet:
içi kof meyvelerin dilenildiği avrupa kasabaları
ndan birinde görülmüştü fırtınanın şöyle şövalye nü yüzü
nü avuçları arasında tutarken genç çocuğun o tenle
birlikte ölen son viking
iksir ve yasemin taşı
yarak göğüslerinde bir peri, randevusuna asla
geç kalmaz
onun
bir bacağına hazar dedi ötekine salvo

bir kolunun seyahatname oldu adı diğeri boş
altılan atık oda,
atına atladığı gibi geldi vücuduna o
ndan o
nunla;
bez çözülünce buldu astronomiyi, evren
bu kasanın çevresine inşa edilmişti bukalemunla
kaynıyordu oysa kahraman kötü ruh ve menzil
artık
ulaşılınamayacak kadar esrarlı ve hak
ikiydi;
reşidname'nin son sözü:
ben altının ateşiyim
ey
mahcup valiz, bilesin
ay kırıdır aşk;